Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 288

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

62ο έτος

26 Αυγούστου 2019

Περιεχόμενα

IV *Πληροφορίες*

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2019/C 288/01 Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* . . 1

V *Γνωστοποιήσεις*

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2019/C 288/02 Υπόθεση C-524/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 2ας Μαΐου 2019 [αίτηση του Corte dei Conti (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale κατά Francesco Faggiano (Προδικαστική παραπομπή — Κατάργηση της δίκης) 2

EL

2019/C 288/03 Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-406/17 έως C-408/17 και C-417/17: Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2019 [αιτήσεις του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) — για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Acea Energia SpA (C-406/17), Green Network SpA (C-407/17), Enel Energia SpA (C-408/17) κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni C-406/17, C-407/17 και C-408/17), Hera Comm Srl (C-417/17) κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου — Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά — Οδηγία 2009/72/ΕΚ — Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενεργείας — Οδηγία 2009/73/ΕΚ — Εσωτερική αγορά φυσικού αερίου — Οδηγία 2011/83/ΕΕ — Επιθετικές εμπορικές πρακτικές — Σύναψη συμβάσεων προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου οι οποίες δεν ζητήθηκαν από τους καταναλωτές — Σύναψη συμβάσεων προμήθειας εξ αποστάσεως ή εκτός εμπορικού καταστήματος κατά παράβαση των δικαιωμάτων των καταναλωτών — Αρμόδια αρχή προς επιβολή κυρώσεων για τέτοιες πρακτικές) 3

2019/C 288/04 Υπόθεση C-8/18: Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 16ης Μαΐου 2019 [αίτηση του Vilniaus apygardos teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TE, UD, YB, ZC κατά Luminor Bank AB (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων — Ιδιώτης που αγόρασε από τράπεζα παράγωγο χρηματοπιστωτικό μέσο — Χαρακτηρισμός του εν λόγω ιδιώτη κατά το δίκαιο της Ένωσης) 4

2019/C 288/05 Υπόθεση C-367/18: Διάταξη του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2019 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — María Teresa Aragón Carrasco κ.λπ. κατά Administración del Estado (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρα 4 — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Συγκρισιμότητα των καταστάσεων — Δικαιολόγηση — Ρήτρα 5 — Αποζημίωση σε περίπτωση καταγγελίας συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου για αντικειμενική αιτία — Μη καταβολή αποζημιώσεως κατά την απόλυση των μετακλητών υπαλλήλων) 5

2019/C 288/06 Υπόθεση C-425/18: Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 4ης Ιουνίου 2019 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS) κατά Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Σύναψη συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 45, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ' — Λόγοι αποκλεισμού — Σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα — Παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού) 6

2019/C 288/07 Υπόθεση C-525/18 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Μαΐου 2019 — Marion Le Pen κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναιρέσεως — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Ρύθμιση σχετικά με την καταβολή των εξόδων και των αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Αποζημίωση βουλευτικής επικουρίας — Ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών) 7

2019/C 288/08 Υπόθεση C-665/18: Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 4ης Ιουνίου 2019 [αίτηση του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pólus Vegas Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Περιορισμοί — Τυχηρά παίγνια — Εθνικοί φόροι που βαρύνουν την εκμετάλλευση των παιγνιομηχανημάτων με κερματοδέκτη τα οποία είναι εγκατεστημένα στις αίθουσες παιγνίων — Εθνική νομοθεσία που πενταπλασιάζει το ύψος του φόρου και εισάγει πρόσθετο φόρο) 7

2019/C 288/09 Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-789/18 και C-790/18: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 15ης Μαΐου 2019 [αιτήσεις του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AQ κ.λπ. (C-789/18) και ZQ (C-790/18) κατά Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Inps-Gestione (C-789/18) (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιοι υπάλληλοι — Σώρευση αποδοχών από την άσκηση μισθωτών ή μη μισθωτών δραστηριοτήτων στην υπηρεσία μιας ή περισσοτέρων κρατικών οντοτήτων — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει ανώτατο όριο για μια τέτοια σώρευση — Αμιγώς εσωτερική κατάσταση — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προδήλως απαράδεκτο) 8

2019/C 288/10 Υπόθεση C-827/18: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Μαΐου 2019 [αίτηση του Amtsgericht Kamenz (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — MC κατά ND (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Σύμβαση του Λουγκάνο ΙΙ — Άρθρο 22, σημείο 1 — Διαφορές σε υποθέσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων και μισθώσεων ακινήτων — Απόδοση των πολιτικών καρπών από την εκμίσθωση ακινήτου πριν από τη μεταβίβαση της κυριότητας) 9

2019/C 288/11 Υπόθεση C-9/19: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 8ης Μαΐου 2019 [αίτηση του Tribunalul București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Mitliv Exim SRL κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων σχετικά με το πραγματικό και το κανονιστικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης και σχετικά με τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση επί του προδικαστικού ερωτήματος — Προδήλως απαράδεκτο) 9

2019/C 288/12 Υπόθεση C-26/19: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2019 [αίτηση του Commissione tributaria provinciale di Modena (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Azienda USL di Modena κατά Comune di Sassuolo (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κρατικές ενισχύσεις — Εθνική υγειονομική υπηρεσία — Απαλλαγή από τον φόρο επί των ακινήτων — Ακίνητο μισθωμένο σε εμπορική εταιρία που αποτελείται από μικτά κεφάλαια και ασκεί υγειονομική δραστηριότητα υπό καθεστώς ανταγωνισμού με άλλα θεραπευτήρια που αποτελούνται από αμιγώς ιδιωτικά κεφάλαια) 10

2019/C 288/13 Υπόθεση C-105/19: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Μαΐου 2019 [αίτηση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Σερρών (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — WP κατά Τράπεζας Πειραιώς ΑΕ (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προστασία των καταναλωτών — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Εξουσίες και υποχρεώσεις του εθνικού δικαστή — Διαδικασία διαταγής πληρωμής — Ευδοκίμηση ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής — Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων σχετικά με το πραγματικό και το κανονιστικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης και σχετικά με τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση επί του προδικαστικού ερωτήματος — Προδήλως απαράδεκτο) 11

2019/C 288/14 Υπόθεση C-78/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 31 Ιανουαρίου 2019 η WL κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 29 Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-493/17, WL κατά ERCEA 11

2019/C 288/15 Υπόθεση C-121/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2019 η Edison SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 7 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-471/17, Edison κατά EUIPO (EDISON) 12

2019/C 288/16 Υπόθεση C-294/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Constanța (Ρουμανία) στις 10 Απριλίου 2019 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea κατά SC Piscicola Tulcea SA 13

2019/C 288/17 Υπόθεση C-302/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 11 Απριλίου 2019 — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale κατά WS 13

2019/C 288/18 Υπόθεση C-303/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 11 Απριλίου 2019 — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale κατά VR 14

2019/C 288/19 Υπόθεση C-304/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Constanța (Ρουμανία) στις 12 Απριλίου 2019 — Ira Invest SRL κατά Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea 15

2019/C 288/20 Υπόθεση C-326/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 23 Απριλίου 2019 — EB κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri κ.λπ. 15

2019/C 288/21 Υπόθεση C-329/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Milano (Ιταλία) στις 23 Απριλίου 2019 — Condominio di Milano κατά Eurothermo SpA 16

2019/C 288/22 Υπόθεση C-334/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Stuttgart (Γερμανία) στις 24 Απριλίου 2019 — Eurowings GmbH κατά GD, HE, IF 17

2019/C 288/23 Υπόθεση C-355/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Pitești (Ρουμανία) στις 6 Μαΐου 2019 — Asociația «Forumul Judecătorilor din România», Asociația «Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor», OL κατά Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al României 18

2019/C 288/24 Υπόθεση C-357/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) στις 6 Μαΐου 2019 — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, PM, RO, SP, TQ κατά QN, UR, VS, WT, Autoritatea Națională pentru Turism, Agenția Națională de Administrare Fiscală, SC Euro Box Promotion SRL 19

2019/C 288/25 Υπόθεση C-364/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Galați (Ρουμανία) στις 7 Μαΐου 2019 — XU κ.λπ. κατά SC Credit Europe Ipotecar IFN SA και Credit Europe Bank 19

2019/C 288/26 Υπόθεση C-365/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Schwerin (Γερμανία) στις 8 Μαΐου 2019 — FD κατά Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg. 20

2019/C 288/27 Υπόθεση C-374/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 13 Μαΐου 2019 — HF κατά Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler 21

2019/C 288/28 Υπόθεση C-380/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 15 Μαΐου 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. κατά Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG 22

2019/C 288/29 Υπόθεση C-381/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) στις 15 Μαΐου 2019 — SC Banca E S.A. κατά G.D.. 22

2019/C 288/30 Υπόθεση C-397/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 22 Μαΐου 2019 — AX κατά Statul Român — Ministerul Finanțelor Publice 23

2019/C 288/31 Υπόθεση C-398/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Kammergericht Berlin (Γερμανία) στις 23 Μαΐου 2019 — BY 24

2019/C 288/32 Υπόθεση C-405/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van Cassatie (Βέλγιο) στις 24 Μαΐου 2019 — Vos Aannemingen BVBA κατά Belgische Staat 25

2019/C 288/33 Υπόθεση C-407/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Βέλγιο) στις 24 Μαΐου 2019 — Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV κατά Belgische Staat 26

2019/C 288/34 Υπόθεση C-422/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 31 Μαΐου 2019 — Johannes Dietrich κατά Hessischer Rundfunk 28

2019/C 288/35 Υπόθεση C-423/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 31 Μαΐου 2019 — Norbert Häring κατά Hessischer Rundfunk 28

2019/C 288/36 Υπόθεση C-424/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 29 Μαΐου 2019 — Cabinet de avocat UR κατά Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București κ.λπ. 29

2019/C 288/37 Υπόθεση C-427/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofiyski rayonen sad (Βουλγαρία) στις 4 Ιουνίου 2019 — Ανώνυμη ασφαλιστική εταιρία «Bulstrad Vienna Insurance Group» AD κατά Ασφαλιστικής εταιρίας «Olympic» 30

2019/C 288/38 Υπόθεση C-429/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Koblenz (Γερμανία) στις 5 Ιουνίου 2019 — Remondis GmbH κατά Abfallzweckverband Rhein-Mosel-Eifel 31

2019/C 288/39 Υπόθεση C-430/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Cluj (Ρουμανία) στις 3 Ιουνίου 2019 — SC C.F. SRL κατά A.J.F.P.M., D.G.R.F.P.C. 31

2019/C 288/40 Υπόθεση C-473/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Σουηδία) στις 18 Ιουνίου 2019 — Föreningen Skydda Skogen 32

2019/C 288/41 Υπόθεση C-474/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Σουηδία) στις 18 Ιουνίου 2019 — Naturskyddsföreningen i Härryda και Göteborgs Ornitologiska Förening 34

2019/C 288/42 Υπόθεση C-476/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Kammarrätten i Göteborg (Σουηδία) στις 19 Ιουνίου 2019 — Allmänna ombudet hos Tullverket κατά Combinova AB 35

2019/C 288/43 Υπόθεση C-483/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour du travail de Liège (Βέλγιο) στις 24 Ιουνίου 2019 — Ville de Verviers κατά J 36

2019/C 288/44 Υπόθεση C-490/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 26 Ιουνίου 2019 — Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier κατά Société Fromagère du Livradois SAS 37

2019/C 288/45 Υπόθεση C-633/17: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gmalieva s.r.o., Manfred Naderhirn, παρισταμένων των: Landespolizeidirektion Oberösterreich, Bezirkshauptmann von Linz-Land . 37

2019/C 288/46 Υπόθεση C-167/18: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote κατά Swissport Spain Aviation Services Lanzarote SL 38

2019/C 288/47 Υπόθεση C-188/18: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας, υποστηριζόμενης από: το Βασίλειο του Βελγίου, τη Γαλλική Δημοκρατία 38

2019/C 288/48 Υπόθεση C-562/18: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 13ης Ιουνίου 2019 [αίτηση του Tribunal d'instance de Sens (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X 38

2019/C 288/49 Υπόθεση C-633/18 P: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Μαΐου 2019 — Apple Distribution International κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, υποστηριζόμενης από: τη Γαλλική Δημοκρατία 39

2019/C 288/50 Υπόθεση C-643/18: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — British Airways plc κατά MF 39

2019/C 288/51 Υπόθεση C-149/19: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2019 [αίτηση του Okresný súd Bratislava V (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά R.B. 39

2019/C 288/52 Υπόθεση C-244/19: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 5ης Ιουνίου 2019 [αίτηση του Handelsgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — GB κατά Decker KFZ-Handels u. -Reparatur GmbH, Volkswagen AG 40

Γενικό Δικαστήριο

2019/C 288/53 Υπόθεση T-353/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2019 — NeXovation κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ατομικές ενισχύσεις υπέρ του συγκροτήματος Nürburgring για την κατασκευή πάρκου ψυχαγωγίας, ξενοδοχείων και εστιατορίων καθώς και για την οργάνωση αγώνων αυτοκινήτων — Απόφαση που κηρύσσει τις ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά — Απόφαση που κρίνει ότι η επιστροφή των ενισχύσεων αυτών δεν αφορά τον νέο ιδιοκτήτη του συγκροτήματος Nürburgring — Προσφυγή ακυρώσεως — Δεν θίγεται ουσιωδώς η ανταγωνιστική θέση — Απαράδεκτο — Απόφαση που διαπιστώνει, κατόπιν προκαταρκτικής εξετάσεως, ότι δεν υπήρξε κρατική ενίσχυση — Προσφυγή ακυρώσεως — Ενδιαφερόμενο μέρος — Έννομο συμφέρον — Παραδεκτό — Προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων — Απουσία δυσχερειών που θα επέβαλλαν να κινηθεί επίσημη διαδικασία έρευνας — Καταγγελία — Πώληση των περιουσιακών στοιχείων των δικαιούχων των ενισχύσεων οι οποίες κρίθηκαν ασυμβίβαστες — Ανοιχτή, διαφανής, αμερόληπτη και άνευ όρων διαδικασία διαγωνισμού — Επιμελής και αμερόληπτη εξέταση — Υποχρέωση αιτιολόγησης) 41

2019/C 288/54 Υπόθεση T-373/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2019 — Ja zum Nürburgring κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ατομικές ενισχύσεις υπέρ του συγκροτήματος Nürburgring για την κατασκευή πάρκου ψυχαγωγίας, ξενοδοχείων και εστιατορίων καθώς και για την οργάνωση αγώνων αυτοκινήτων — Απόφαση που κηρύσσει τις ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά — Απόφαση που κρίνει ότι η επιστροφή των ενισχύσεων αυτών δεν αφορά τον νέο ιδιοκτήτη του συγκροτήματος Nürburgring — Προσφυγή ακυρώσεως — Δεν θίγεται ουσιωδώς η ανταγωνιστική θέση — Ένωση προσώπων — Καθεστώς διαπραγματευτή — Απαράδεκτο — Απόφαση που διαπιστώνει, κατόπιν της προκαταρκτικής εξετάσεως, ότι δεν υπήρξε κρατική ενίσχυση — Προσφυγή ακυρώσεως — Ενδιαφερόμενο μέρος — Έννομο συμφέρον — Παραδεκτό — Προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων των ενδιαφερόμενων μερών — Απουσία δυσχερειών που θα επέβαλλαν να κινηθεί επίσημη διαδικασία έρευνας — Καταγγελία — Πώληση των περιουσιακών στοιχείων των δικαιούχων των ενισχύσεων οι οποίες κρίθηκαν ασυμβίβαστες — Ανοιχτή, διαφανής, αμερόληπτη και άνευ όρων διαδικασία διαγωνισμού — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρχή της χρηστής διοίκησης). 42

2019/C 288/55 Υπόθεση T-405/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Ιουλίου 2019 — Fulmen κατά Συμβουλίου (Εξωσυμβατική ευθύνη — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων — Αποκατάσταση της ζημίας την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη η ενάγουσα συνεπεία της καταχωρίσεως της επωνυμίας της στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων κατά των οποίων ισχύουν περιοριστικά μέτρα η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Υλική ζημία — Ηθική βλάβη) 43

2019/C 288/56 Υπόθεση T-466/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 2019 — NRW. Bank κατά SRB (Προσφυγή ακυρώσεως — Οικονομική και Νομισματική Ένωση — Τραπεζική Ένωση — Ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων (ΕΜΕ) — Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΤΕ) — Καθορισμός της εκ των προτέρων εισφοράς για το 2016 — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Εκπρόθεσμο — Άρθρο 76 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Απαράδεκτο) 44

2019/C 288/57 Υπόθεση T-20/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 2019 — Ουγγαρία κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ουγγρικός φόρος επί του κύκλου εργασιών από τη μετάδοση διαφημίσεων — Προοδευτικότητα των φορολογικών συντελεστών — Έκπτωση από τη βάση επιβολής του φόρου του 50 % των μεταφερθεισών ζημιών για τις εταιρίες που δεν κατέγραψαν κέρδη το 2013 — Απόφαση που χαρακτηρίζει τα μέτρα ως ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά και διατάσσει την ανάκτησή τους — Έννοια της κρατικής ενισχύσεως — Προϋπόθεση περί επιλεκτικού χαρακτήρα). 45

2019/C 288/58 Υπόθεση T-307/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2019 — adidas κατά EUIPO — Shoe Branding Europe (Απεικόνιση τριών παράλληλων λωρίδων) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει τρεις παράλληλες λωρίδες — Απόλυτος λόγος ακυρότητας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, και άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, και άρθρο 59, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Μορφή χρήσεως που δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη — Μορφή που διαφέρει από τη μορφή υπό την οποία καταχωρίστηκε το σήμα ως προς ορισμένες μη αμελητέες παραλλαγές — Αντίστροφος χρωματικός συνδυασμός») 46

2019/C 288/59 Υπόθεση T-28/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2019 — Marriott Worldwide κατά EUIPO — AC Milan (AC MILAN) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα AC MILAN — Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης AC και AC HOTELS BY MARRIOTT και προγενέστερο εικονιστικό σήμα AC HOTELS MARRIOTT — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως — Δεν υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των σημείων — Έλλειψη αυξημένου διακριτικού χαρακτήρα του σήματος AC — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001») 47

2019/C 288/60 Υπόθεση T-213/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2019 — Brita κατά EUIPO (Σχήμα βρύσης) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως τρισδιάστατου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σχήμα βρύσης — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001») 47

2019/C 288/61 Υπόθεση T-334/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 2019 — Bodegas Altún κατά EUIPO — Codorníu (ANA DE ALTUN) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ANA DE ALTUN — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα ANNA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Φήμη — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001») 48

2019/C 288/62 Υπόθεση T-340/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2019 — Gibson Brands κατά EUIPO — Wilfer (Σχήμα κιθάρας) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Τρισδιάστατο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σχήμα κιθάρας — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 59, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα διά της χρήσεως — Άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 59, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001)») 49

2019/C 288/63 Υπόθεση T-366/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουνίου 2019 — Pet King Brands κατά EUIPO — Virbac (SUIMOX) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SUIMOX — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ZYMOX — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Κοινοποίηση της απόφασης του τμήματος προσφυγών — Καλή πίστη και επιμέλεια του αποδέκτη — Άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος σύγχυσης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001») 50

2019/C 288/64 Υπόθεση T-377/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2019 — Intercept Pharma και Intercept Pharmaceuticals κατά ΕΜΑ (Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή του ΕΜΑ και περιέχουν πληροφορίες υποβληθείσες από τις προσφεύγουσες στο πλαίσιο της χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας του φαρμάκου Ocaliva — Απόφαση να χορηγηθεί σε τρίτον πρόσβαση σε έγγραφο — Εξαίρεση σχετική με την προστασία των ενδίκων διαδικασιών) 51

2019/C 288/65 Υπόθεση T-479/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2019 — Multifit κατά EUIPO (Premiere) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Premiere — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001») 51

2019/C 288/66 Υπόθεση T-569/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιουνίου 2019 — W. Kordes' Söhne Rosenschulen κατά EUIPO (Kordes' Rose Monique) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Kordes' Rose Monique — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Σήμα που αποτελείται από ονομασία φυτικής ποικιλίας — Βασικά στοιχεία — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]») 52

2019/C 288/67	Υπόθεση T-384/19: Αγωγή της 20ής Ιουνίου 2019 — Κοινοβούλιο κατά Axa Assurances Luxembourg κ.λπ.	53
2019/C 288/68	Υπόθεση T-386/19: Προσφυγή-αγωγή της 24ης Ιουνίου 2019 — CQ κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου	55
2019/C 288/69	Υπόθεση T-387/19: Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2019 — DF και DG κατά ΕΤΕπ	56
2019/C 288/70	Υπόθεση T-399/19: Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2019 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo κατά Επιτροπής	57
2019/C 288/71	Υπόθεση T-401/19: Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2019 — Brillux κατά EUIPO — Synthesa Chemie (Freude an Farbe)	58
2019/C 288/72	Υπόθεση T-402/19: Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2019 — Brillux κατά EUIPO — Synthesa Chemie (Freude an Farbe)	59
2019/C 288/73	Υπόθεση T-406/19: Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2019 — Cocilovo κατά Κοινοβουλίου	60
2019/C 288/74	Υπόθεση T-407/19: Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2019 — Speroni κατά Κοινοβουλίου	61
2019/C 288/75	Υπόθεση T-408/19: Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2019 — Mezzaroma κατά Κοινοβουλίου	62
2019/C 288/76	Υπόθεση T-409/19: Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2019 — Di Meo κατά Κοινοβουλίου	62
2019/C 288/77	Υπόθεση T-410/19: Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2019 — Di Lello Finuoli κατά Κοινοβουλίου	63
2019/C 288/78	Υπόθεση T-494/19: Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2019 — CupoNation κατά EUIPO (Cyber Monday)	64
2019/C 288/79	Υπόθεση T-495/19: Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2019 — Ρουμανία κατά Επιτροπής	64
2019/C 288/80	Υπόθεση T-500/19: Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2019 — Coravin κατά EUIPO — Cora (CORAVIN)	65
2019/C 288/81	Υπόθεση T-503/19: Προσφυγή της 5ης Ιουλίου 2019 — Global Brand Holdings κατά EUIPO (XOXO)	66
2019/C 288/82	Υπόθεση T-506/19: Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2019 — Workspace Group κατά EUIPO — Technopolis (UMA WORKSPACE)	67

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2019/C 288/01)

Τελευταία δημοσίευση

ΕΕ C 280 της 19.8.2019

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

ΕΕ C 270 της 12.8.2019

ΕΕ C 263 της 5.8.2019

ΕΕ C 255 της 29.7.2019

ΕΕ C 246 της 22.7.2019

ΕΕ C 238 της 15.7.2019

ΕΕ C 230 της 8.7.2019

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 2ας Μαΐου 2019 [αίτηση του Corte dei Conti (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale κατά Francesco Faggiano

(Υπόθεση C-524/16) [1]

(Προδικαστική παραπομπή — Κατάργηση της δίκης)

(2019/C 288/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte dei Conti

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

κατά

Francesco Faggiano

Διατακτικό

Παρέλκει η απόφανση επί της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Corte dei conti (Ελεγκτικό Συνέδριο, Ιταλία), με απόφαση της 5ης Ιουλίου 2016.

[1] ΕΕ C 14 της 16.1.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2019 [αιτήσεις του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) — για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Acea Energia SpA (C-406/17), Green Network SpA (C-407/17), Enel Energia SpA (C-408/17) κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni C-406/17, C-407/17 και C-408/17), Hera Comm Srl (C-417/17) κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-406/17 έως C-408/17 και C-417/17) [1]

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου — Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά — Οδηγία 2009/72/ΕΚ — Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενεργείας — Οδηγία 2009/73/ΕΚ — Εσωτερική αγορά φυσικού αερίου — Οδηγία 2011/83/ΕΕ — Επιθετικές εμπορικές πρακτικές — Σύναψη συμβάσεων προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου οι οποίες δεν ζητήθηκαν από τους καταναλωτές — Σύναψη συμβάσεων προμήθειας εξ αποστάσεως ή εκτός εμπορικού καταστήματος κατά παράβαση των δικαιωμάτων των καταναλωτών — Αρμόδια αρχή προς επιβολή κυρώσεων για τέτοιες πρακτικές)

(2019/C 288/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Acea Energia SpA (C-406/17), Green Network SpA (C-407/17), Enel Energia SpA (C-408/17), Hera Comm Srl (C-417/17)

παρισταμένων των: Adiconsum — Associazione Difesa Consumatori e Ambiente, Movimento Consumatori, Federconsumatori, Gianluca Salvati, Associazione Codici — Centro per i Diritti del Cittadino, Coordinamento delle associazioni per la difesa dell'ambiente e la tutela dei diritti di utenti e consumatori (Codacons), Tutela Noi Consumatori, Movimento Difesa del Cittadino (C-406/17 έως C-408/17)

κατά

Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (C-406/17 έως C-408/17), Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico (C-417/17)

παρισταμένης της: Federconsumatori (C-417/17)

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ και 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, καθώς και το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας συμπεριφορές, όπως οι επίμαχες στις υποθέσεις των κύριων δικών, που συνίστανται στη σύναψη συμβάσεων προμήθειας οι οποίες δεν ζητήθηκαν από τους καταναλωτές ή που συνίστανται στη σύναψη συμβάσεων προμήθειας εξ αποστάσεως ή εκτός εμπορικού καταστήματος κατά παράβαση των δικαιωμάτων των καταναλωτών, πρέπει να εκτιμηθούν από την άποψη των αντίστοιχων διατάξεων των οδηγιών 2005/29 και 2011/83, με συνέπεια, κατά την εν λόγω εθνική ρύθμιση, η τομεακή ρυθμιστική αρχή, κατά την έννοια της

οδηγίας 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενεργείας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ και της οδηγίας 2009/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/ΕΚ, να μην είναι αρμόδια προς επιβολή κυρώσεων για τέτοιες πρακτικές.

([1]) ΕΕ C 338 της 9.10.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 16ης Μαΐου 2019 [αίτηση του Vilniaus apygardos teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TE, UD, YB, ZC κατά Luminor Bank AB

(Υπόθεση C-8/18) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων — Ιδιώτης που αγόρασε από τράπεζα παράγωγο χρηματοπιστωτικό μέσο — Χαρακτηρισμός του εν λόγω ιδιώτη κατά το δίκαιο της Ένωσης)

(2019/C 288/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Vilniaus apygardos teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

TE, UD, YB, ZC

κατά

Luminor Bank AB

Διατακτικό

Η οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, η οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, καθώς και η οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ και της οδηγίας 2011/61/ΕΕ, έχουν την έννοια ότι δεν εφαρμόζονται σε αποκτήσεις πιστωτικών υποχρεώσεων, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, εφόσον αυτές πραγματοποιήθηκαν πριν από την 1η Νοεμβρίου 2007.

Το πρώτο και το δεύτερο ερώτημα είναι προδήλως απαράδεκτα καθόσον αφορούν την οδηγία 2001/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με την εισαγωγή κινητών αξιών σε χρηματιστήριο αξιών και τις πληροφορίες επί των αξιών αυτών που πρέπει να δημοσιεύονται, την οδηγία 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς (κατάχρηση αγοράς), και την οδηγία 2003/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το ενημερωτικό δελτίο που πρέπει να δημοσιεύεται κατά τη δημόσια προσφορά κινητών αξιών ή την εισαγωγή τους προς διαπραγμάτευση και την τροποποίηση της οδηγίας 2001/34/ΕΚ, καθώς και τον κανονισμό (ΕΚ) 809/2004 της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2004, για την εφαρμογή της οδηγίας 2003/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στα ενημερωτικά δελτία, τη μορφή των ενημερωτικών δελτίων, την ενσωμάτωση πληροφοριών μέσω παραπομπής, τη δημοσίευση των ενημερωτικών δελτίων και τη διάδοση των σχετικών διαφημίσεων.

([1]) ΕΕ C 152 της 30.4.2018.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2019 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — María Teresa Aragón Carrasco κ.λπ. κατά Administración del Estado

(Υπόθεση C-367/18) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρα 4 — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Συγκρισιμότητα των καταστάσεων — Δικαιολόγηση — Ρήτρα 5 — Αποζημίωση σε περίπτωση καταγγελίας συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου για αντικειμενική αιτία — Μη καταβολή αποζημιώσεως κατά την απόλυση των μετακλητών υπαλλήλων)

(2019/C 288/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz, Luis Salas Fernández (ως κληρονόμος της Lucía Sánchez de la Peña)

κατά

Administración del Estado

Διατακτικό

1) Η ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία η οποία δεν προβλέπει την καταβολή αποζημίωσης στους εργαζομένους που απασχολούνται ως μετακλητοί υπάλληλοι οι οποίοι ασκούν καθήκοντα εμπιστοσύνης ή παροχής ειδικών συμβουλευτικών υπηρεσιών, όπως οι επίμαχοι στην κύρια δίκη, λόγω της απόλυσής τους η οποία πραγματοποιείται ελεύθερα, ενώ χορηγείται αποζημίωση στους συμβασιούχους υπαλλήλους αορίστου χρόνου λόγω της καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας τους για αντικειμενικό λόγο.

2) Το δεύτερο και το τρίτο ερώτημα του Tribunal Supremo (Ανωτάτου Δικαστηρίου, Ισπανία) είναι προδήλως απαράδεκτα.

(1) ΕΕ C 294 της 20.8.2018.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 4ης Ιουνίου 2019 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS) κατά Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

(Υπόθεση C-425/18) (1)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Σύναψη συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 45, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ' — Λόγοι αποκλεισμού — Σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα — Παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού)

(2019/C 288/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS)

κατά

Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

παρισταμένων των: Consorzio Stabile Gestione Integrata Servizi Aziendali GISA, La Lucente SpA, Dussmann Service Srl, So.Co.Fat. SC

Διατακτικό

Το άρθρο 45, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ', της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία ερμηνεύεται ως αποκλείουσα από το πεδίο εφαρμογής της έννοιας του «σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος» που διαπράττει οικονομικός φορέας τις ενέργειες που συνιστούν παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού, τις οποίες διαπίστωσε και για τις οποίες επέβαλε κυρώσεις η εθνική αρχή ανταγωνισμού με απόφαση που επικυρώθηκε από δικαστήριο, και η οποία εμποδίζει τις αναθέτουσες αρχές να αξιολογούν αυτοτελώς μια τέτοια παράβαση με σκοπό τον ενδεχόμενο αποκλεισμό του οικονομικού αυτού φορέα από διαδικασία ανάθεσης δημόσιας σύμβασης.

(1) ΕΕ C 399 της 5.11.2018.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Μαΐου 2019 — Marion Le Pen κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-525/18 P) ([1])

(Αίτηση αναιρέσεως — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Ρύθμιση σχετικά με την καταβολή των εξόδων και των αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Αποζημίωση βουλευτικής επικουρίας — Ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών)

(2019/C 288/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Marion Le Pen (εκπρόσωπος: R. Bosselut, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: S. Seyr και C. Burgos), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. F. Jensen, M. Bauer και R. Meyer)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη.

2. Καταδικάζει τη Marion Le Pen στα δικαστικά έξοδα.

([1]) ΕΕ C 381 της 22.10.2018.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 4ης Ιουνίου 2019 [αίτηση του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pólus Vegas Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-665/18) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Περιορισμοί — Τυχηρά παίγνια — Εθνικοί φόροι που βαρύνουν την εκμετάλλευση των παιγνιομηχανημάτων με κερματοδέκτη τα οποία είναι εγκατεστημένα στις αίθουσες παιγνίων — Εθνική νομοθεσία που πενταπλασιάζει το ύψος του φόρου και εισάγει πρόσθετο φόρο)

(2019/C 288/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pólus Vegas Kft.

κατά

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Διατακτικό

Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αποφάσεως της 11ης Ιουνίου 2015, Berlington Hungary κ.λπ. (C-98/14, EU:C:2015:386), έχει την έννοια ότι, όσον αφορά την εκμετάλλευση παιγνιομηχανημάτων με κερματοδέκτη εντός κράτους μέλους, δεν μπορεί να τεκμαίρεται η ύπαρξη διασυνοριακού στοιχείου αποκλειστικά και μόνον από τη δυνατότητα συμμετοχής στα προσφερόμενα παίγνια πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης προερχομένων από άλλα κράτη μέλη.

(1) ΕΕ C 122 της 1.4.2019.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 15ης Μαΐου 2019 [αιτήσεις του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AQ κ.λπ. (C-789/18) και ZQ (C-790/18) κατά Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Inps-Gestione (C-789/18)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-789/18 και C-790/18) (1)

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιοι υπάλληλοι — Σώρευση αποδοχών από την άσκηση μισθωτών ή μη μισθωτών δραστηριοτήτων στην υπηρεσία μιας ή περισσοτέρων κρατικών οντοτήτων — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει ανώτατο όριο για μια τέτοια σώρευση — Αμιγώς εσωτερική κατάσταση — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προδήλως απαράδεκτο)

(2019/C 288/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

AQ κ.λπ. (C-789/18) και ZQ (C-790/18)

κατά

Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Inps-Gestione (C-789/18),

παρισταμένων των: BR κ.λπ. (C-789/18)

Διατακτικό

Οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως που υποβλήθηκαν από το Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (περιφερειακό διοικητικό πρωτοδικείο Λατίου, Ιταλία) με αποφάσεις της 7ης Νοεμβρίου 2018 είναι προδήλως απαράδεκτες.

(1) ΕΕ C 112 της 25.3.2019.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Μαΐου 2019 [αίτηση του Amtsgericht Kamenz (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — MC κατά ND

(Υπόθεση C-827/18) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Σύμβαση του Λουγκάνο ΙΙ — Άρθρο 22, σημείο 1 — Διαφορές σε υποθέσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων και μισθώσεων ακινήτων — Απόδοση των πολιτικών καρπών από την εκμίσθωση ακινήτου πριν από τη μεταβίβαση της κυριότητας)

(2019/C 288/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Kamenz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

MC
κατά
ND

Διατακτικό

Το άρθρο 22, σημείο 1, πρώτο εδάφιο, της Συμβάσεως για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπεγράφη στις 30 Οκτωβρίου 2007 και της οποίας η σύναψη εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2009/430/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, έχει την έννοια ότι δεν αποτελεί αγωγή «σε υποθέσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων και μισθώσεων ακινήτων», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, αγωγή ασκηθείσα από τον αγοραστή ενός ακινήτου, για την καταβολή ποσού εισπραχθέντος από τον πωλητή ως μίσθωμα καταβληθέν από τρίτο, ενόσω ο αγοραστής αυτός, μολονότι είχε αποκτήσει την επικαρπία επί του εν λόγω αγαθού κατά τον χρόνο καταβολής του ποσού αυτού, δεν είχε ακόμη καταστεί νόμιμος κύριος αυτού, σύμφωνα με την ισχύουσα εθνική νομοθεσία.

([1]) ΕΕ C 103 της 18.3.2019.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 8ης Μαΐου 2019 [αίτηση του Tribunalul București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Mitliv Exim SRL κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Υπόθεση C-9/19) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων σχετικά με το πραγματικό και το κανονιστικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης και σχετικά με τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση επί του προδικαστικού ερωτήματος — Προδήλως απαράδεκτο)

(2019/C 288/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SC Mitliv Exim SRL

κατά

Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (πρωτοδικείο Βουκουρεστίου, Ρουμανία), με απόφαση της 8ης Ιουνίου 2018, είναι προδήλως απαράδεκτη..

(1) ΕΕ C 131 της 8.4.2019.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2019 [αίτηση του Commissione tributaria provinciale di Modena (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Azienda USL di Modena κατά Comune di Sassuolo

(Υπόθεση C-26/19) (1)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κρατικές ενισχύσεις — Εθνική υγειονομική υπηρεσία — Απαλλαγή από τον φόρο επί των ακινήτων — Ακίνητο μισθωμένο σε εμπορική εταιρία που αποτελείται από μικτά κεφάλαια και ασκεί υγειονομική δραστηριότητα υπό καθεστώς ανταγωνισμού με άλλα θεραπευτήρια που αποτελούνται από αμιγώς ιδιωτικά κεφάλαια)

(2019/C 288/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria provinciale di Modena

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Azienda USL di Modena

κατά

Comune di Sassuolo

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Commissione tributaria provinciale di Modena (επαρχιακή φορολογική επιτροπή της Modena, Ιταλία), με απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2018, είναι προδήλως απαράδεκτη.

(1) ΕΕ C 164 της 13.5.2019.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Μαΐου 2019 [αίτηση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Σερρών (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — WP κατά Τράπεζας Πειραιώς ΑΕ

(Υπόθεση C-105/19) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προστασία των καταναλωτών — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Εξουσίες και υποχρεώσεις του εθνικού δικαστή — Διαδικασία διαταγής πληρωμής — Ευδοκίμηση ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής — Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων σχετικά με το πραγματικό και το κανονιστικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης και σχετικά με τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση επί του προδικαστικού ερωτήματος — Προδήλως απαράδεκτο)

(2019/C 288/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Μονομελές Πρωτοδικείο Σερρών

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανακόπτουσα: WP

Καθής η ανακοπή: Τράπεζα Πειραιώς ΑΕ

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Μονομελές Πρωτοδικείο Σερρών (Ελλάδα), με απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2019, είναι προδήλως απαράδεκτη.

([1]) ΕΕ C 148 της 29.4.2019

Αναίρεση που άσκησε στις 31 Ιανουαρίου 2019 η WL κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 29 Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-493/17, WL κατά ERCEA

(Υπόθεση C-78/19 P)

(2019/C 288/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: WL (εκπρόσωπος: F. Elia, avvocato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Εκτελεστικός Οργανισμός του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Έρευνας (ERCEA)

Με διάταξη της 11ης Ιουλίου 2019 το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη και καταδίκασε την WL στα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2019 η Edison SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 7 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-471/17, Edison κατά EUIPO (EDISON)

(Υπόθεση C-121/19 P)

(2019/C 288/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Edison SpA (εκπρόσωποι: D. Martucci, F. Boscariol de Roberto, avvocati)
Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς και να κάνει δεκτή την αναίρεση, ήτοι να κρίνει ότι η «ηλεκτρική ενέργεια» περιλαμβάνεται στην κλάση 4 της όγδοης εκδόσεως του Διακανονισμού της Νίκαιας και, κατά συνέπεια, να κρίνει ότι το σήμα αριθ. 3 315 991, του οποίου είναι δικαιούχος η Edison S.p.A., καταχωρίζεται, μεταξύ άλλων, για την «ηλεκτρική ενέργεια»·

— επικουρικώς, να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·

— εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι η απόδειξη ότι η ηλεκτρική ενέργεια δεν περιλαμβάνεται στην κοινή και συνήθη σημασία των τίτλων στην κλάση 4 της όγδοης εκδόσεως του Διακανονισμού της Νίκαιας προκύπτει από τη συμπερίληψη του προϊόντος «ηλεκτρική ενέργεια» στην Grey-list που έχει εκδώσει το EUIPO σχετικά με τη διαδικασία υποβολής δηλώσεων δυνάμει του άρθρου 28, παράγραφος 8, του κανονισμού για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (παράγραφοι 41, 46 και 54). Πρώτον, η πλάνη περί το δίκαιο αντλείται από το γεγονός ότι η αίτηση περιορισμού κατατέθηκε από την αναιρεσείουσα στις 15 Ιουνίου 2015, ενώ το έγγραφο το οποίο μνημονεύει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκδόθηκε με το ανακοινωθέν αριθ. 1/2016 της 8ης Φεβρουαρίου 2016. Δεύτερον, συνιστά επίσης πλάνη περί το δίκαιο το ότι εξελήφθη ως αποδεικτικό στοιχείο ο αποκλεισμός ενός όρου από την Grey-list, η οποία αποτελεί απλώς και μόνον ένα σύνολο μη δεσμευτικών ερμηνειών.

2. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένα ότι δύνανται να θεωρηθούν ως «illuminants» μόνο προϊόντα τα οποία παράγουν αφ'εαυτών πηγαίο φως. Η πλάνη περί το δίκαιο συνίσταται στο ότι οι αρμόδιες αρχές και οι οικονομικοί φορείς κατατάσσουν τα προϊόντα βάσει της φωτιστικής τους λειτουργίας, κατατάσσοντας την εν λόγω λειτουργία ως εμπόρευμα το οποίο παράγει φως και κέρδος, χωρίς να θεωρούν κρίσιμη τη «σωματικότητα», υπό την αμιγώς υλική έννοια του προϊόντος.

3. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι αν ήθελε θεωρηθεί ότι ο όρος «fuel» περιλαμβάνει και τα καύσιμα κινητήρων, είναι σαφές ότι ο όρος αυτός πρέπει να ερμηνευθεί κατά τρόπο ευρύ ώστε να δύναται να περιλαμβάνει προϊόντα τα οποία από τη φύση τους δεν τροφοδοτούν τους κινητήρες μέσω της δικής τους καύσεως, όπως ακριβώς συμβαίνει με την ηλεκτρική ενέργεια.

4. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε ερμηνευτική πλάνη καθόσον έκρινε ότι η ηλεκτρική ενέργεια δεν περιλαμβάνεται στην έννοια του «motor fuel», παραβλέποντας πλήρως τα λειτουργικά της χαρακτηριστικά.

5. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η αναιρεσείουσα δεν αρκούσαν για να αποδείξουν ότι η ηλεκτρική ενέργεια συμπεριλαμβάνεται στην κλάση 4.

6. Επιπροσθέτως, το Γενικό Δικαστήριο θεμελίωσε την απόφασή του επίσης στο έγγραφο 1, το οποίο προσκομίσθηκε από το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας, κρίνοντας ότι το έγγραφο έφερε χρονολογία Αυγούστου 2003, καίτοι η σαφής χρονολογία του ήταν Ιουνίου 2003.

7. Το Γενικό Δικαστήριο περιορίστηκε στο να επικυρώσει μια νομική κατάσταση, καθώς και αποφάσεις στερούμενες αιτιολογίας, παρά το ότι έκανε δεκτά τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν από την αναιρεσείουσα και το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας. Το να γίνεται δεκτό ότι στην αγορά κυκλοφορούν ηλεκτρικά οχήματα και εν συνεχεία να μην γίνεται δεκτό ότι οι οικονομικοί φορείς (ήτοι οι ίδιοι οι παραγωγοί αυτών των οχημάτων) θεωρούν την ηλεκτρική ενέργεια ως καύσιμο, έστω εναλλακτικό, είναι παράλογο, και καθιστά τις αποφάσεις του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας και του Γενικού Δικαστηρίου αναιτιολόγητες.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Constanța (Ρουμανία) στις 10 Απριλίου 2019 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea κατά SC Piscicola Tulcea SA

(Υπόθεση C-294/19)

(2019/C 288/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Constanța

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα και καθής πρωτοδίκως: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

Αναιρεσίβλητη και προσφεύγουσα πρωτοδίκως: SC Piscicola Tulcea SA

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 2 και του άρθρου 34, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, (ΕΚ) αριθ. 247/2006, (ΕΚ) αριθ. 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 ([1]), και οι διατάξεις του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) 1120/2009 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2009, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης που προβλέπεται στον τίτλο ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς ([2]), την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτές εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, υπό τις περιστάσεις της διαφοράς της κύριας δίκης, εξαιρεί γεωργό από δικαιώματα σε ενισχύσεις με την αιτιολογία ότι οι εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας που χρησιμοποιούνται ως αρόσιμες γαίες δεν συνιστούν «γεωργική έκταση» κατά την έννοια του άρθρου 2 του κανονισμού 1120/2009, δεδομένου ότι δεν θεωρούνται επιλέξιμη γη κατά το άρθρο 34, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009;

([1]) ΕΕ 2009, L 30, σ. 16.
([2]) ΕΕ 2009, L 316, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 11 Απριλίου 2019 — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale κατά WS

(Υπόθεση C-302/19)

(2019/C 288/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείον: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Αναιρεσίβλητη: WS

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2011/98/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011 ([1]), καθώς και η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ, αφενός, των κατόχων της ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας και, αφετέρου, των ημεδαπών την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση δυνάμει της οποίας, σε αντίθεση προς όσα προβλέπονται για τους υπηκόους του κράτους μέλους, κατά τον υπολογισμό των μελών του οικογενειακού πυρήνα και για τον προσδιορισμό του επιδόματος του οικογενειακού πυρήνα, εξαιρούνται τα μέλη της οικογενείας του εργαζομένου κατόχου ενιαίας άδειας, υπηκόου τρίτης χώρας, εφόσον κατοικούν στην τρίτη χώρα από την οποία κατάγονται;

([1]) Οδηγία 2011/98/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους υπηκόους τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος (ΕΕ 2011, L 343, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 11 Απριλίου 2019 — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale κατά VR

(Υπόθεση C-303/19)

(2019/C 288/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείον: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Αναιρεσίβλητος: VR

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003 ([1]), καθώς και η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ των αλλοδαπών επί μακρόν διαμενόντων και των ημεδαπών την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση δυνάμει της οποίας, σε αντίθεση προς όσα προβλέπονται για τους υπηκόους του κράτους μέλους, κατά τον υπολογισμό των μελών του οικογενειακού πυρήνα και για τον προσδιορισμό του επιδόματος του οικογενειακού πυρήνα, εξαιρούνται τα μέλη της οικογενείας του εργαζομένου επί μακρόν διαμένοντος, υπηκόου τρίτης χώρας, εφόσον κατοικούν στην τρίτη χώρα από την οποία κατάγονται;

([1]) Οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (ΕΕ 2004, L 16, σ. 44).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Constanța (Ρουμανία) στις 12 Απριλίου 2019 — Ira Invest SRL κατά Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

(Υπόθεση C-304/19)

(2019/C 288/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Constanța

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα και πρωτοδίκως προσφεύγουσα: Ira Invest SRL

Εφεσίβλητη και πρωτοδίκως καθής: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ', ε' και στ', του άρθρου 10, του άρθρου 21, παράγραφος 1, και του άρθρου 32, παράγραφοι 1 έως 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1307/2013 ([1]) την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, υπό συνθήκες όπως αυτές της κύριας δίκης, αποκλείει τους γεωργούς από τη χορήγηση ενισχύσεως για τον λόγο ότι οι εκτάσεις με εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας οι οποίες χρησιμοποιούνται ως αρόσιμη γη δεν συνιστούν «γεωργική έκταση» κατά την έννοια του άρθρου 4 του κανονισμού;

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της Κοινής γεωργικής πολιτικής και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 637/2008 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 608).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 23 Απριλίου 2019 — ΕΒ κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri κ.λπ.

(Υπόθεση C-326/19)

(2019/C 288/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: ΕΒ

Καθών: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR, Università degli Studi Roma Tre

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μολονότι δεν υφίσταται γενική υποχρέωση των κρατών μελών να προβλέψουν τη μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, αντιτίθεται η φέρουσα τον τίτλο «Μέτρα για την αποφυγή κατάχρησης» ρήτρα 5 της συμφωνίας πλαισίου που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ της 28ης Ιουνίου 1999, «Οδηγία του Συμβουλίου σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP» [1], επίσης υπό το πρίσμα της αρχής της ισοδυναμίας, σε εθνική διάταξη, όπως αυτές του άρθρου 29, παράγραφοι II, στοιχείο d, και IV, του νομοθετικού διατάγματος 81 της 15ης Ιουνίου 2015 και του άρθρου 36, παράγραφοι II και V, του νομοθετικού διατάγματος 165 της 30ής Μαρτίου 2001, η οποία αποκλείει τη μεταγενέστερη σύναψη συμβάσεως αορίστου χρόνου για τους πανεπιστημιακούς ερευνητές που προσλαμβάνονται με σύμβαση ορισμένου χρόνου τριετούς διάρκειας, δυνάμενη να παραταθεί για δύο έτη, κατά την έννοια του άρθρου 24, παράγραφος III, στοιχείο a, του νόμου 240/2010;

2) Μολονότι δεν υφίσταται γενική υποχρέωση των κρατών μελών να προβλέψουν τη μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, αντιτίθεται η φέρουσα τον τίτλο «Μέτρα για την αποφυγή κατάχρησης» ρήτρα 5 της συμφωνίας πλαισίου που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ της 28ης Ιουνίου 1999, «Οδηγία του Συμβουλίου σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP», επίσης υπό το πρίσμα της αρχής της ισοδυναμίας, στο να εφαρμόζεται εθνική διάταξη, όπως αυτές του άρθρου 29, παράγραφοι II, στοιχείο d, και IV, του νομοθετικού διατάγματος 81 της 15ης Ιουνίου 2015 και του άρθρου 36, παράγραφοι II και V, του νομοθετικού διατάγματος 165 της 30ής Μαρτίου 2001, από τα εθνικά δικαστήρια του οικείου κράτους μέλους κατά τρόπον ώστε δικαίωμα διατηρήσεως της σχέσεως εργασίας να αναγνωρίζεται στα πρόσωπα που προσλαμβάνονται από τη δημόσια διοίκηση με ευέλικτη σύμβαση εργασίας που διέπεται από ιδιωτικής φύσεως εργατική νομοθεσία, αλλά όχι εν γένει στο προσωπικό που προσλαμβάνεται από τη δημόσια διοίκηση για ορισμένο χρόνο υπό καθεστώς δημοσίου δικαίου, δεδομένου ότι, στην εθνική έννομη τάξη, δεν υφίσταται (λόγω των προπαρατεθεισών εθνικών διατάξεων) έτερο αποτελεσματικό μέτρο για τον κολασμό τέτοιων καταχρήσεων εις βάρος των εργαζομένων;

3) Μολονότι δεν υφίσταται γενική υποχρέωση των κρατών μελών να προβλέψουν τη μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, αντιτίθεται η φέρουσα τον τίτλο «Μέτρα για την αποφυγή κατάχρησης» ρήτρα 5 της συμφωνίας πλαισίου που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ της 28ης Ιουνίου 1999, «Οδηγία του Συμβουλίου σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP», επίσης υπό το πρίσμα της αρχής της ισοδυναμίας, σε εθνική διάταξη, όπως αυτή του άρθρου 24, παράγραφοι 1 και 3, του νόμου 240 της 30ής Δεκεμβρίου 2010, η οποία προβλέπει τη σύναψη και παράταση συμβάσεων ορισμένου χρόνου μεταξύ ερευνητών και πανεπιστημίων για συνολική διάρκεια πέντε ετών (τρία έτη με δυνατότητα παρατάσεως για δύο έτη), υπό τον όρο ότι οι συμβάσεις συνάπτονται «εντός των ορίων των διαθέσιμων πόρων για τον προγραμματισμό σχετικά με την υλοποίηση δραστηριοτήτων έρευνας, διδασκαλίας, συμπληρωματικής διδασκαλίας και υπηρεσιών προς τους φοιτητές» και ότι η παράταση προϋποθέτει «θετική αξιολόγηση των διδακτικών και ερευνητικών δραστηριοτήτων», χωρίς να θεσπίζονται αντικειμενικά και διαφανή κριτήρια για το κατά πόσον η σύναψη και η ανανέωση τέτοιων συμβάσεων όντως ανταποκρίνονται σε πραγματικές ανάγκες, είναι ενδεδειγμένες και απαραίτητες για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, με αποτέλεσμα να εμφιλοχωρεί συγκεκριμένος κίνδυνος καταχρηστικής προσφυγής στις εν λόγω συμβάσεις, πράγμα που δεν συμβαδίζει επομένως με τον σκοπό και το πρακτικό αποτέλεσμα της συμφωνίας πλαισίου;

[1] Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Milano (Ιταλία) στις 23 Απριλίου 2019 — Condominio di Milano κατά Eurothermo SpA

(Υπόθεση C-329/19)

(2019/C 288/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Milano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανακόπτουσα: Condominio di Milano

Καθής: Eurothermo SpA

Προδικαστικό ερώτημα

Αποκλείει ο ορισμός της έννοιας του καταναλωτή κατά την οδηγία 93/13/ΕΟΚ [1] το ενδεχόμενο να χαρακτηρισθεί ως καταναλωτής πρόσωπο (όπως η ένωση ιδιοκτητών στην ιταλική έννομη τάξη) το οποίο δεν μπορεί να υπαχθεί στην έννοια του «φυσικού προσώπου» και του «νομικού προσώπου», σε περίπτωση κατά την οποία το εν λόγω πρόσωπο συνάπτει σύμβαση για σκοπούς που δεν εμπίπτουν στο πλαίσιο της επαγγελματικής δραστηριότητάς του και ευρίσκεται σε ασθενέστερη θέση σε σχέση με τον επαγγελματία όσον αφορά τόσο τη δυνατότητα διαπραγμάτευσης όσο και τη δυνατότητα πληροφόρησης;

[1] Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Stuttgart (Γερμανία) στις 24 Απριλίου 2019 — Eurowings GmbH κατά GD, HE, IF

(Υπόθεση C-334/19)

(2019/C 288/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Stuttgart

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Eurowings GmbH

Εφεσίβλητοι: GD, HE, IF

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις –ιδίως το άρθρο 5, παράγραφος 3– του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 [1], την έννοια ότι η αυθόρμητη απουσία σημαντικού τμήματος του προσωπικού λόγω ασθενείας («αδέσποτη απεργία») του αερομεταφορέα, ο οποίος εκναυλώνει, στο πλαίσιο συμβάσεως ναυλώσεως αεροσκάφους μετά του πληρώματος («wet lease»), στον «πραγματικό αερομεταφορέα», υπό την έννοια του άρθρου 2, περίπτωση β', του κανονισμού, το αεροσκάφος μαζί με το πλήρωμα, χωρίς όμως να φέρει την ευθύνη διεξαγωγής των πτήσεων, έχει ως συνέπεια ότι ούτε ο «πραγματικός αερομεταφορέας» μπορεί να επικαλεσθεί «έκτακτες περιστάσεις», υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού, σύμφωνα με την απόφαση της 17ης Απριλίου 2018, Krüsemann κ.λπ., C-195/17 [2];

[1] ΕΕ 2004, L 46, σ. 1.
[2] EU:C:2018:258

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Pitești (Ρουμανία) στις 6 Μαΐου 2019 — Asociația «Forumul Judecătorilor din România», Asociația «Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor», OL κατά Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al României

(Υπόθεση C-355/19)

(2019/C 288/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Pitești

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Asociația «Forumul Judecătorilor din România», Asociația «Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor», OL

Καθού: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al României

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αποτελεί ο μηχανισμός για τη συνεργασία και τον έλεγχο (ΜΣΕ), ο οποίος συστάθηκε με την απόφαση 2006/928/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006 ([1]), πράξη θεσμικού οργάνου της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, δυνάμενη να υποβληθεί στην ερμηνεία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

2) Εμπίπτουν το περιεχόμενο, ο χαρακτήρας και η χρονική διάρκεια του μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο (ΜΣΕ), ο οποίος συστάθηκε με την απόφαση 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, στο πεδίο εφαρμογής της Συνθήκης για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που υπεγράφη από τη Ρουμανία στο Λουξεμβούργο στις 25 Απριλίου 2005; Είναι δεσμευτικές για τη Ρουμανία οι απαιτήσεις που διατυπώθηκαν στις καταρτισθείσες στο πλαίσιο του εν λόγω μηχανισμού εκθέσεις;

3) Έχει το άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση την έννοια ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να τηρούν τα κριτήρια του κράτους δικαίου που επιβάλλονται από τις εκθέσεις που καταρτίσθηκαν στο πλαίσιο του μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο (ΜΣΕ), ο οποίος συστάθηκε με την απόφαση 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, σε περίπτωση συστάσεως στο πλαίσιο της εισαγγελίας, με τη μορφή εκτάκτου μέτρου, διευθύνσεως επιφορτισμένης με την αποκλειστική διερεύνηση αδικημάτων που διαπράττονται από δικαστικούς λειτουργούς, η οποία εγείρει συγκεκριμένες ανησυχίες για την καταπολέμηση της διαφθοράς και μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως πρόσθετο μέσο εκφοβισμού και άσκησης πιέσεων στους δικαστικούς λειτουργούς;

4) Έχει το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση την έννοια ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζεται αποτελεσματική δικαστική προστασία στους τομείς που ρυθμίζονται από το δίκαιο της Ένωσης, εξαλείφοντας κάθε κίνδυνο πολιτικής επιρροής στις ποινικές υποθέσεις που χειρίζονται δικαστικοί λειτουργοί, σε περίπτωση συστάσεως στο πλαίσιο της εισαγγελίας, με τη μορφή εκτάκτου μέτρου, διευθύνσεως επιφορτισμένης με τη αποκλειστική διερεύνηση αδικημάτων που διαπράττονται από δικαστικούς λειτουργούς, η οποία εγείρει συγκεκριμένες ανησυχίες για την καταπολέμηση της διαφθοράς και μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως πρόσθετο μέσο εκφοβισμού και άσκησης πιέσεων στους δικαστικούς λειτουργούς;

([1]) Απόφαση 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο της προόδου στη Ρουμανία όσον αφορά την επίτευξη των ειδικών στόχων αναφοράς στους τομείς της δικαστικής μεταρρύθμισης και της καταπολέμησης της διαφθοράς (ΕΕ 2006, L 354, σ. 56).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) στις 6 Μαΐου 2019 — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, PM, RO, SP, TQ κατά QN, UR, VS, WT, Autoritatea Națională pentru Turism, Agenția Națională de Administrare Fiscală, SC Euro Box Promotion SRL

(Υπόθεση C-357/19)

(2019/C 288/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, PM, RO, SP, TQ

Καθών: QN, UR, VS, WT, Autoritatea Națională pentru Turism, Agenția Națională de Administrare Fiscală, SC Euro Box Promotion SRL

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το άρθρο 325, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της συμβάσεως η οποία καταρτίζεται βάσει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και η αρχή της ασφάλειας δικαίου, την έννοια ότι αντιτίθενται στην έκδοση αποφάσεως εκ μέρους οργάνου ξένου προς τη δικαστική εξουσία, δηλαδή του Curtea Constituțională a României (Συνταγματικού Δικαστηρίου της Ρουμανίας), το οποίο αποφαίνεται επί της νομιμότητας της σύνθεσης των δικαστικών σχηματισμών, καθιστώντας έτσι δυνατό να γίνουν δεκτές έκτακτες προσφυγές κατά τελεσίδικων αποφάσεων που εκδόθηκαν σε καθορισμένη χρονική περίοδο;

2) Έχει το άρθρο 47, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αναιρεί τη κρίση, η οποία είναι δεσμευτική στο εσωτερικό δίκαιο, οργάνου ξένου προς τη δικαστική εξουσία, περί της έλλειψης ανεξαρτησίας και αμεροληψίας δικαστικού σχηματισμού στον οποίο μετέχει δικαστής με διευθυντικά καθήκοντα, ο οποίος δεν ορίστηκε τυχαίως, αλλά με βάση διαφανή, γνωστό και μη αμφισβητούμενο από τους διαδίκους κανόνα, ο οποίος εφαρμόζεται σε όλες τις υποθέσεις των οποίων επιλαμβάνεται ο εν λόγω σχηματισμός;

3) Έχει η υπεροχή του δικαίου της Ένωσης την έννοια ότι επιτρέπει στο εθνικό δικαστήριο να αφήσει ανεφάρμοστη απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου, η οποία εκδόθηκε σε υπόθεση σχετική με διαφορά συνταγματικής φύσεως και η οποία είναι υποχρεωτική κατά την έννοια του εθνικού δικαίου;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Galați (Ρουμανία) στις 7 Μαΐου 2019 — XU κ.λπ. κατά SC Credit Europe Ipotecar IFN SA και Credit Europe Bank

(Υπόθεση C-364/19)

(2019/C 288/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Galați

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες-εκκαλούντες: XU, YV, ZW, AU, BZ, CA, DB, EC

Εναγόμενες-εκκαλούσες: SC Credit Europe Ipotecar IFN SA και Credit Europe Bank NV

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν το άρθρο 1, παράγραφος 2 και το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ ([1]), όπως ερμηνεύθηκαν στην υπόθεση C-186/16, Andriciuc κ.λπ., την έννοια ότι, στην περίπτωση ρήτρας περί συναλλαγματικού κινδύνου η οποία επαναλαμβάνει εθνική διάταξη, το εθνικό δικαστήριο υποχρεούται να εξετάσει κατά προτεραιότητα τη σημασία της απαγορεύσεως του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας ή την τήρηση εκ μέρους του επαγγελματία της υποχρεώσεως ενημερώσεως που ρυθμίζεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας, χωρίς προηγούμενη εκτίμηση των διατάξεων του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας;

2) Έχουν το άρθρο 1, παράγραφος 2, και το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, την έννοια ότι, σε περίπτωση μη τηρήσεως της υποχρεώσεως ενημερώσεως του καταναλωτή, η οποία προηγείται της συνάψεως της συμβάσεως δανείου, ο επαγγελματίας μπορεί να επικαλεσθεί τις διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας, ώστε η συμβατική ρήτρα περί συναλλαγματικού κινδύνου η οποία επαναλαμβάνει εθνική νομοθετική διάταξη να εξαιρείται από την εκτίμηση του καταχρηστικού χαρακτήρα;

([1]) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Schwerin (Γερμανία) στις 8 Μαΐου 2019 — FD κατά Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg

(Υπόθεση C-365/19)

(2019/C 288/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Schwerin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: FD

Καθής: Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg

Προδικαστικό ερώτημα

Θεμελιώνει το άρθρο 30, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΕ) 1307/2013 ([1]) –ενδεχομένως σε συνδυασμό με το άρθρο 28, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 639/2014 ([2])– έννομη αξίωση χορήγησης δικαιωμάτων ενίσχυσης για το έτος υποβολής αιτήσεων 2016 για γεωργό νεαρής ηλικίας, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία ήδη του έχουν χορηγηθεί προηγουμένως, δυνάμει του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΕ) 1307/2013, δωρεάν δικαιώματα ενίσχυσης από το εθνικό ανώτατο όριο του έτους 2015 βάσει της τότε συνολικής έκτασης εκμετάλλευσής του;

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της Κοινής γεωργικής πολιτικής και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 637/2008 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013 L 347, σ. 608).

([2]) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 639/2014 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2014, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και για την τροποποίηση του παραρτήματος Χ του εν λόγω κανονισμού (ΕΕ 2014, L 181, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 13 Μαΐου 2019 — HF κατά Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler

(Υπόθεση C-374/19)

(2019/C 288/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: HF

Αναιρεσίβλητο: Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει υποκείμενος στον φόρο, ο οποίος κατασκευάζει ένα επενδυτικό αγαθό προς τον σκοπό φορολογητέας χρήσεως με δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου εισροών (εν προκειμένω ανέγερση κτηρίου για τη λειτουργία καφετέριας), να διενεργήσει διακανονισμό της εκπτώσεως του φόρου εισροών κατά το άρθρο 185, παράγραφος 1, και το άρθρο 187 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ([1]) για το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όταν διακόπτει την παρέχουσα δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου εισροών δραστηριότητα, με την οποία πραγματοποιείται ο κύκλος εργασιών (εν προκειμένω εκμετάλλευση της καφετέριας) και το επενδυτικό αγαθό δεν χρησιμοποιείται πλέον στο πλαίσιο της προηγουμένως φορολογητέας χρήσεως;

([1]) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 15 Μαΐου 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. κατά Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

(Υπόθεση C-380/19)

(2019/C 288/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και εκκαλούσα: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Εναγομένη και εφεσίβλητη: Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Γεννάται η προβλεπόμενη στο άρθρο 13, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/11/ΕΕ [1] υποχρέωση ενημέρωσης υπό τη μορφή της αναγραφής των πληροφοριών του άρθρου 13, παράγραφος 1, στους γενικούς όρους συναλλαγών, ακόμη και αν ο έμπορος διαθέτει τους γενικούς όρους συναλλαγών προς μεταφόρτωση σε ιστότοπό του, στον οποίο δεν συνάπτονται συμβάσεις;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα: Συμμορφώνεται ο έμπορος προς την υποχρέωσή του να παραθέτει τις πληροφορίες στους γενικούς όρους συναλλαγών όταν δεν τις παρέχει στο προς μεταφόρτωση αρχείο, αλλά σε άλλο σημείο του ιστοτόπου της επιχείρησης;

3) Συμμορφώνεται ο έμπορος προς την υποχρέωσή του να παραθέτει τις πληροφορίες στους γενικούς όρους συναλλαγών όταν παραδίδει στον καταναλωτή, εκτός από έγγραφο με τους γενικούς όρους συναλλαγών, καταρτισμένο από τον ίδιο κατάλογο τιμών και παροχών, ο οποίος περιέχει τις πληροφορίες του άρθρου 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/11/ΕΕ;

[1] Οδηγία 2013/11/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την εναλλακτική επίλυση καταναλωτικών διαφορών και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (ΕΕ 2013, L 165, σ. 63).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) στις 15 Μαΐου 2019 — SC Banca E S.A. κατά G.D.

(Υπόθεση C-381/19)

(2019/C 288/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: SC Banca E S.A.

Αναιρεσίβλητη: G.D.

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει οι αρχές της ασφάλειας δικαίου και της αποτελεσματικότητας, λαμβανομένης υπόψη της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπουν, στο πλαίσιο διαφοράς σχετικά με την προστασία των δικαιωμάτων των καταναλωτών και κατόπιν της προσφυγής του καταναλωτή στη δικαιοσύνη, την τροποποίηση των δικονομικών κανόνων μέσω δεσμευτικής απόφασης του Curtea Constituțională (Συνταγματικού Δικαστηρίου, Ρουμανία), η οποία εφαρμόζεται με νόμο που τροποποιεί τον Codul de procedură civilă (Κώδικα πολιτικής δικονομίας) και εισάγει ένα νέο ένδικο μέσο, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τον επαγγελματία και συνεπάγεται παράταση της διάρκειας της ένδικης διαδικασίας και αύξηση των δαπανών για την ολοκλήρωσή της;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 22 Μαΐου 2019 — AX κατά Statul Român — Ministerul Finanțelor Publice

(Υπόθεση C-397/19)

(2019/C 288/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: AX

Εναγόμενο: Statul Român — Ministerul Finanțelor Publice

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αποτελεί ο μηχανισμός για τη συνεργασία και τον έλεγχο (ΜΣΕ) που συστάθηκε με την απόφαση 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006 ([1]), πράξη θεσμικού οργάνου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, δυνάμενη να υποβληθεί στην ερμηνεία του Δικαστηρίου;

2) Αποτελεί ο μηχανισμός για τη συνεργασία και τον έλεγχο (ΜΣΕ), ο οποίος συστάθηκε με την απόφαση 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, αναπόσπαστο μέρος της Συνθήκης για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία υπεγράφη από τη Ρουμανία στο Λουξεμβούργο στις 25 Απριλίου 2005, και πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται υπό το πρίσμα των διατάξεων αυτής; Είναι οι απαιτήσεις που διατυπώθηκαν στις καταρτισθείσες εκθέσεις στο πλαίσιο του εν λόγω μηχανισμού δεσμευτικές για το Ρουμανικό Δημόσιο και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, υποχρεούται ο εθνικός δικαστής ο οποίος είναι επιφορτισμένος με την εφαρμογή, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης να διασφαλίζει την εφαρμογή των κανόνων αυτών, απορρίπτοντας εν προκειμένω, αυτεπαγγέλτως, την εφαρμογή των διατάξεων του εθνικού δικαίου που αντιβαίνουν στις απαιτήσεις που διατυπώθηκαν στις καταρτισθείσες κατ' εφαρμογήν του εν λόγω μηχανισμού εκθέσεις;

3) Έχει το άρθρο 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση την έννοια ότι η υποχρέωση τήρησης εκ μέρους της Ρουμανίας των απαιτήσεων που επιβάλλονται από τις καταρτισθείσες εκθέσεις στο πλαίσιο του μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο (ΜΣΕ), ο οποίος συστάθηκε με την απόφαση 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, εμπίπτει στην υποχρέωση τήρησης εκ μέρους του κράτους μέλους των αρχών του κράτους δικαίου;

4) Αντιβαίνει στο άρθρο 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ιδίως δε στην υποχρέωση τήρησης των αρχών του κράτους δικαίου, εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 96, παράγραφος 3, στοιχείο a, του νόμου 303/2004 περί του καθεστώτος των δικαστών και των εισαγγελέων, η οποία ορίζει, κατά τρόπο λακωνικό και αφηρημένο, τη δικαστική πλάνη ως την εκτέλεση διαδικαστικών πράξεων κατά πρόδηλη παράβαση των κανόνων του ουσιαστικού και του δικονομικού δικαίου, χωρίς να διευκρινίζει τη φύση των νομικών διατάξεων που παραβιάζονται, το πεδίο εφαρμογής ratione materiae και ratione temporis των εν λόγω διατάξεων στη διαδικασία, τους όρους, την προθεσμία και τις διαδικασίες για τη διαπίστωση της παράβασης των κανόνων δικαίου, το αρμόδιο όργανο για τη διαπίστωση της παράβασης των εν λόγω νομικών διατάξεων, καθιστώντας δυνατή την άσκηση έμμεσων πιέσεων στους δικαστικούς λειτουργούς;

5) Αντιβαίνει στο άρθρο 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ιδίως δε στην υποχρέωση τήρησης των αρχών του κράτους δικαίου, εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 96, παράγραφος 3, στοιχείο b, του νόμου 303/2004 περί του καθεστώτος των δικαστών και των εισαγγελέων, η οποία ορίζει τη δικαστική πλάνη ως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης προδήλως αντίθετης στον νόμο ή στην πραγματική κατάσταση που προκύπτει από τις αποδείξεις που αποκτήθηκαν κατά τη διαδικασία, χωρίς να υποδεικνύει τη διαδικασία για τη διαπίστωση της εν λόγω αντίθεσης και χωρίς να ορίζει, in concreto, την έννοια της αντίθεσης της δικαστικής απόφασης προς τις εφαρμοστέες νομικές διατάξεις και την πραγματική κατάσταση, με αποτέλεσμα να καθίσταται δυνατή η παρεμπόδιση της ερμηνείας του νόμου και των αποδεικτικών στοιχείων από τους δικαστικούς λειτουργούς (δικαστές και εισαγγελείς);

6) Αντιβαίνει στο άρθρο 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ιδίως δε στην υποχρέωση τήρησης των αρχών του κράτους δικαίου, εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 96, παράγραφος 3, του νόμου 303/2004 περί του καθεστώτος των δικαστών και των εισαγγελέων, δυνάμει της οποίας αναγνωρίζεται η αστική ευθύνη του δικαστικού λειτουργού (δικαστή ή εισαγγελέα) έναντι του Δημοσίου αποκλειστικά και μόνο βάσει της αξιολόγησης του τελευταίου, και ενδεχομένως της συμβουλευτικής έκθεσης της Δικαστικής Επιθεώρησης, όσον αφορά τον δόλο ή τη βαριά αμέλεια του δικαστικού λειτουργού ο οποίος υποπίπτει σε σφάλμα ουσίας, χωρίς αυτός να έχει τη δυνατότητα να ασκήσει πλήρως τα δικαιώματα άμυνάς του, με αποτέλεσμα να καθίσταται δυνατή η κίνηση και η περάτωση, κατά τρόπο αυθαίρετο, της διαδικασίας για την αναγνώριση της ευθύνης των δικαστικών λειτουργών έναντι του Δημοσίου;

7) Αντιβαίνει στο άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωσης, ιδίως δε στην υποχρέωση τήρησης των αρχών του κράτους δικαίου, εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 539, παράγραφος 2, τελευταία περίοδος, σε συνδυασμό με το άρθρο 541, παράγραφοι 2 και 3, του κώδικα ποινικής δικονομίας, η οποία παρέχει στο εναγόμενο, sine die και έμμεσα, έκτακτο ένδικο μέσο sui generis κατά αμετάκλητης δικαστικής απόφασης σχετικά με τη νομιμότητα της προσωρινής κράτησης, σε περίπτωση επί της ουσίας απαλλαγής του κατηγορουμένου, ένδικο μέσο το οποίο εξετάζεται μόνον ενώπιον πολιτικού δικαστηρίου, σε περίπτωση που ο παράνομος χαρακτήρας της προσωρινής κράτησης δεν διαπιστώθηκε στην απόφαση του ποινικού δικαστηρίου, κατά παράβαση της αρχής της προβλεψιμότητας και της προσιτότητας των κανόνων δικαίου, της ειδικής αρμοδιότητας του δικαστηρίου και της ασφάλειας δικαίου;

([1]) Απόφαση 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο της προόδου στη Ρουμανία όσον αφορά την επίτευξη των ειδικών στόχων αναφοράς στους τομείς της δικαστικής μεταρρύθμισης και της καταπολέμησης της διαφθοράς (ΕΕ 2006, L 354, σ. 56).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Kammergericht Berlin (Γερμανία) στις 23 Μαΐου 2019 — BY

(Υπόθεση C-398/19)

(2019/C 288/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Kammergericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Διωκόμενος: BY

Διωκτική αρχή: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Ισχύουν οι αρχές που απορρέουν από την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση Petruhhin (C-182/15) ([1]) για την εφαρμογή των άρθρων 18 και 21 ΣΛΕΕ στην περίπτωση αιτήσεως τρίτου κράτους για την έκδοση πολίτη της Ένωσης ακόμη και όταν ο διωκόμενος έχει μεταφέρει το κέντρο των βιοτικών του συμφερόντων στο κράτος μέλος από το οποίο ζητείται η έκδοση σε χρονικό σημείο κατά το οποίο δεν ήταν ακόμη πολίτης της Ένωσης;

2) Υποχρεούται βάσει της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση Petruhhin (C-182/15) το ενημερωθέν για αίτηση εκδόσεως κράτος μέλος καταγωγής να ζητήσει από το τρίτο κράτος που αιτείται την έκδοση να διαβιβάσει στο ίδιο τον φάκελο της υποθέσεως, προκειμένου να εξετάσει εάν θα αναλάβει τη δίωξη;

3) Υποχρεούται βάσει της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση Petruhhin (C-182/15) το κράτος μέλος, από το οποίο ζητήθηκε από τρίτο κράτος η έκδοση πολίτη της Ένωσης, να αρνηθεί την έκδοση και να αναλάβει το ίδιο την ποινική δίωξη, εάν το εθνικό του δίκαιο του παρέχει τη δυνατότητα αυτή;

([1]) EU:C:2016:630.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van Cassatie (Βέλγιο) στις 24 Μαΐου 2019 — Vos Aannemingen BVBA κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-405/19)

(2019/C 288/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Vos Aannemingen BVBA

Αναιρεσίβλητο: Belgische Staat

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ([1]) την έννοια ότι, όταν από μια δαπάνη αποκομίζει όφελος και τρίτος –όπως συμβαίνει στην περίπτωση φορέα υλοποίησης έργων ο οποίος στο πλαίσιο πώλησης κατοικιών καταβάλλει έξοδα διαφήμισης και διαχείρισης καθώς και μεσιτική αμοιβή, από τα οποία επωφελούνται και οι οικοπεδούχοι–, δεν αποκλείεται η δυνατότητα έκπτωσης ολόκληρου του ΦΠΑ που αναλογεί στα έξοδα αυτά, εφόσον διαπιστώνεται ότι υπάρχει ευθεία και άμεση σχέση μεταξύ της δαπάνης και της οικονομικής δραστηριότητας του υποκειμένου στον φόρο, το δε όφελος που αποκομίζει ο τρίτος έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με τις ανάγκες της επιχείρησης του υποκειμένου στον φόρο;

2) Ισχύει η ανωτέρω αρχή και στην περίπτωση που δεν πρόκειται για γενικά έξοδα, αλλά για έξοδα τα οποία αφορούν πολύ συγκεκριμένες πράξεις εκροών υποκείμενες ή μη υποκείμενες σε ΦΠΑ, όπως εν προκειμένω η πώληση, αφενός, των κατοικιών και, αφετέρου, των οικοπέδων;

3) Ασκεί το γεγονός ότι ο υποκείμενος στον φόρο έχει τη δυνατότητα/το δικαίωμα να χρεώσει εν μέρει τη δαπάνη στον επωφελούμενο από αυτήν τρίτο, αλλά δεν το πράττει, επιρροή στο ζήτημα της δυνατότητας έκπτωσης του ΦΠΑ που αναλογεί στα έξοδα αυτά;

([1]) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Βέλγιο) στις 24 Μαΐου 2019 — Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-407/19)

(2019/C 288/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσες: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV

Καθού: Belgische Staat

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει το άρθρο 49, 56, 45, 34, 35, 101 ή 102 ΣΛΕΕ, ενδεχομένως σε συνδυασμό με το άρθρο 106, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντίκειται στη ρύθμιση του άρθρου 1 του βασιλικού διατάγματος της 5ης Ιουλίου 2004«σχετικά με την αναγνώριση των λιμενεργατών στις λιμενικές περιοχές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του νόμου της 8ης Ιουνίου 1972 σχετικά με τη λιμενική εργασία» σε συνδυασμό με το άρθρο 2 του εν λόγω διατάγματος, ήτοι στη ρύθμιση κατά την οποία οι λιμενεργάτες υπό την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, σημείο 1, του προαναφερθέντος διατάγματος κατά την αναγνώρισή τους από μία διοικητική επιτροπή –συγκροτούμενη ισομερώς από μέλη που ορίζονται αφενός από τις οργανώσεις εργαζομένων που εκπροσωπούνται στην οικεία υποεπιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως και αφετέρου από τις εργοδοτικές οργανώσεις που εκπροσωπούνται σε αυτήν– είτε γίνονται δεκτοί στη «δεξαμενή λιμενεργατών» είτε όχι, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης για εργατικό δυναμικό, εάν ταυτοχρόνως ληφθεί υπόψη ότι για την εν λόγω διοικητική επιτροπή δεν προβλέπεται προθεσμία λήψεως αποφάσεως και ότι κατά των αποφάσεών της περί αναγνωρίσεως χωρεί μόνον ένα ένδικο βοήθημα;

2) Πρέπει το άρθρο 49, 56, 45, 34, 35, 101 ή 102 ΣΛΕΕ, ενδεχομένως σε συνδυασμό με το άρθρο 106, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντίκειται στη ρύθμιση του άρθρου 4, παράγραφος 1, σημεία 2, 3, 6 και 8, του βασιλικού διατάγματος της 5ης Ιουλίου 2004, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 4, σημεία 2, 3, 4 ή 6, του προσβαλλόμενου βασιλικού διατάγματος της 10ης Ιουλίου 2016, ήτοι στη ρύθμιση κατά την οποία η αναγνώριση ενός εργαζομένου ως λιμενεργάτη προϋποθέτει ότι αυτός α) κρίνεται ικανός από την εξωτερική υπηρεσία προλήψεως και προστασίας της υγείας στον χώρο εργασίας, στην οποία ανήκει η εργοδοτική οργάνωση που προσδιορίζεται ως εντεταλμένη βάσει του άρθρου 3*bis* του νόμου της 8ης Ιουνίου 1972«σχετικά με τη λιμενική εργασία», β) έχει επιτύχει στις ψυχοτεχνικές δοκιμασίες που διεξήγαγε το εντεταλμένο για τον σκοπό αυτό από την αναγνωρισμένη εργοδοτική οργάνωση όργανο βάσει του ίδιου άρθρου 3*bis* του νόμου της 8ης Ιουνίου 1972, γ) έχει παρακολουθήσει επί τρεις εβδομάδες τα προπαρασκευαστικά μαθήματα για την εργασιακή ασφάλεια και την απόκτηση της τεχνικής επάρκειας και έχει επιτύχει στις τελικές

εξετάσεις, καθώς και δ) έχει ήδη συνάψει σύμβαση εργασίας, όταν πρόκειται για λιμενεργάτη που δεν προέρχεται από τη «δεξαμενή λιμενεργατών», ενώ οι αλλοδαποί λιμενεργάτες πρέπει να μπορούν να αποδείξουν σε σχέση με το άρθρο 4, παράγραφος 3, του βασιλικού διατάγματος της 5ης Ιουλίου 2004 ότι πληρούν συγκρίσιμες προϋποθέσεις σε άλλο κράτος μέλος, προκειμένου να μην υπόκεινται πλέον σε αυτές τις προϋποθέσεις για τους σκοπούς της προσβαλλόμενης ρυθμίσεως;

3) Πρέπει το άρθρο 49, 56, 45, 34, 35, 101 ή 102 ΣΛΕΕ, ενδεχομένως σε συνδυασμό με το άρθρο 106, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντίκειται στη ρύθμιση του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασιλικού διατάγματος της 5ης Ιουλίου 2004, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του προσβαλλόμενου βασιλικού διατάγματος της 10ης Ιουλίου 2016, ήτοι στη ρύθμιση κατά την οποία η διάρκεια της αναγνωρίσεως των λιμενεργατών που δεν προέρχονται από τη «δεξαμενή λιμενεργατών» και για τον λόγο αυτόν προσλαμβάνονται άμεσα με σύμβαση εργασίας από έναν εργοδότη σύμφωνα με τον νόμο της 3ης Ιουλίου 1978«σχετικά με τις συμβάσεις εργασίας», περιορίζεται στη διάρκεια αυτής της συμβάσεως εργασίας, με αποτέλεσμα να απαιτείται κάθε φορά η κίνηση νέας διαδικασίας αναγνωρίσεως;

4) Πρέπει το άρθρο 49, 56, 45, 34, 35, 101 ή 102 ΣΛΕΕ, ενδεχομένως σε συνδυασμό με το άρθρο 106, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντίκειται στη ρύθμιση του άρθρου 13/1 του βασιλικού διατάγματος της 5ης Ιουλίου 2004, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 17 του βασιλικού διατάγματος της 10ης Ιουλίου 2016, ήτοι στη μεταβατική ρύθμιση κατά την οποία η σύμβαση εργασίας στην οποία αναφέρεται το τρίτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να είναι αρχικώς αορίστου χρόνου, από την 1η Ιουλίου 2017 για τουλάχιστον δύο έτη, από την 1η Ιουλίου 2018 για τουλάχιστον ένα έτος, από την 1η Ιουλίου 2019 για τουλάχιστον έξι μήνες και από την 1η Ιουλίου 2020 για ελεύθερα προσδιοριζόμενη διάρκεια;

5) Πρέπει το άρθρο 49, 56, 45, 34, 35, 101 ή 102 ΣΛΕΕ, ενδεχομένως σε συνδυασμό με το άρθρο 106, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντίκειται στη ρύθμιση του άρθρου 15/1 του βασιλικού διατάγματος της 5ης Ιουλίου 2004, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 18 του βασιλικού διατάγματος της 10ης Ιουλίου 2016, ήτοι στη (μεταβατική) ρύθμιση κατά την οποία οι αναγνωρισμένοι υπό το καθεστώς της παλαιάς ρυθμίσεως λιμενεργάτες αναγνωρίζονται αυτομάτως ως λιμενεργάτες της «δεξαμενής λιμενεργατών», με αποτέλεσμα να περιορίζεται η δυνατότητα ενός εργοδότη να απασχολήσει άμεσα (με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου) τους λιμενεργάτες αυτούς και να εμποδίζονται οι εργοδότες να κρατήσουν καλούς εργάτες συνάπτοντας άμεσα μαζί τους σύμβαση αορίστου χρόνου και προσφέροντας σε αυτούς εργασιακή ασφάλεια σύμφωνα με τους κανόνες του γενικού εργατικού δικαίου;

6) Πρέπει το άρθρο 49, 56, 45, 34, 35, 101 ή 102 ΣΛΕΕ, ενδεχομένως σε συνδυασμό με το άρθρο 106, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντίκειται στη ρύθμιση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του βασιλικού διατάγματος της 5ης Ιουλίου 2004, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 4, σημείο αριθμός 7, του βασιλικού διατάγματος της 10ης Ιουλίου 2016, ήτοι στη ρύθμιση κατά την οποία συλλογική σύμβαση εργασίας ορίζει τους γενικούς και ειδικούς όρους υπό τους οποίους μπορεί ένας λιμενεργάτης να απασχοληθεί σε άλλη λιμενική περιοχή από εκείνη στην οποία έχει αναγνωριστεί, με αποτέλεσμα να περιορίζεται η κινητικότητα των εργαζομένων μεταξύ των λιμενικών περιοχών, χωρίς ο ίδιος ο νομοθέτης να διευκρινίζει ποιοι μπορούν να είναι αυτοί οι γενικοί και ειδικοί όροι;

7) Πρέπει το άρθρο 49, 56, 45, 34, 35, 101 ή 102 ΣΛΕΕ, ενδεχομένως σε συνδυασμό με το άρθρο 106, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντίκειται στη ρύθμιση του άρθρου 1, παράγραφος 3, του βασιλικού διατάγματος της 5ης Ιουλίου 2004, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, σημείο 2, του βασιλικού διατάγματος της 10ης Ιουλίου 2016, ήτοι στη ρύθμιση κατά την οποία οι εργαζόμενοι (στον τομέα της εφοδιαστικής), που κατά την έννοια του άρθρου 1 του βασιλικού διατάγματος της 12ης Ιανουαρίου 1973«σχετικά με τη σύσταση της επιτροπής ίσης εκπροσωπήσεως για τη λειτουργία των λιμένων καθώς και για τον προσδιορισμό της ονομασίας και της αρμοδιότητας αυτής» εκτελούν εργασία σε τόπους όπου εμπορεύματα υφίστανται, για την προετοιμασία της περαιτέρω διανομής ή αποστολής τους, μεταποίηση που οδηγεί εμμέσως σε αποδεικνυόμενη προστιθέμενη αξία, πρέπει να διαθέτουν πιστοποιητικό ασφαλείας το οποίο ισχύει ως αναγνώριση υπό την έννοια του νόμου της 8ης Ιουνίου 1972«σχετικά με τη λιμενική εργασία», λαμβανομένου υπόψη συναφώς του γεγονότος ότι το πιστοποιητικό αυτό το ζητά εργοδότης που έχει συνάψει με εργαζόμενο σύμβαση εργασίας για την εκτέλεση αντίστοιχων δραστηριοτήτων, ότι η έκδοσή του γίνεται κατόπιν καταθέσεως της συμβάσεως εργασίας και του ατομικού δελτίου ταυτότητας και ότι οι ειδικοί όροι της ακολουθητέας διαδικασίας προσδιορίζονται σε συλλογική σύμβαση, χωρίς ο νομοθέτης να είναι σαφής ως προς το σημείο αυτό;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 31 Μαΐου 2019 — Johannes Dietrich κατά Hessischer Rundfunk

(Υπόθεση C-422/19)

(2019/C 288/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων, εφεσείων και αναιρεσείων: Johannes Dietrich

Καθού, εφεσίβλητος και αναιρεσίβλητος: Hessischer Rundfunk

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αντίκειται η αποκλειστική αρμοδιότητα την οποία έχει η Ένωση κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ στον τομέα της νομισματικής πολιτικής για τα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ, σε νομική πράξη ενός από αυτά τα κράτη μέλη η οποία προβλέπει την υποχρέωση φορέων του δημόσιου τομέα να δέχονται τραπεζογραμμάτια σε ευρώ κατά την εκπλήρωση χρηματικών υποχρεώσεων που επιβάλλονται κατά προνόμιο δημόσιας εξουσίας;

2) Περιέχει το καθοριοθέν στο άρθρο 128, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, ΣΛΕΕ, στο άρθρο 16, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, του πρωτοκόλλου (αριθ. 4) για το Καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, καθώς και στο άρθρο 10, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 974/98 του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου, για την εισαγωγή του ευρώ ([1]), καθεστώς των τραπεζογραμματίων σε ευρώ ως νόμιμου χρήματος απαγόρευση για τους φορείς του δημόσιου τομέα κράτους μέλους να αρνούνται την εκπλήρωση χρηματικής υποχρεώσεως που επιβάλλεται κατά προνόμιο δημόσιας εξουσίας με τέτοια τραπεζογραμμάτια ή αφήνει το ενωσιακό δίκαιο περιθώρια για ρυθμίσεις οι οποίες αποκλείουν πληρωμές με τραπεζογραμμάτια σε ευρώ για ορισμένες επιβαλλόμενες κατά προνόμιο δημόσιας εξουσίας χρηματικές υποχρεώσεις;

3) Σε περίπτωση καταφατικής στο πρώτο ερώτημα και αποφατικής στο δεύτερο απαντήσεως:

Μπορεί να έχει εφαρμογή νομική πράξη κράτους μέλους του οποίου νόμισμα είναι το ευρώ, εμπίπτουσα στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης για τη νομισματική πολιτική, εάν και εφ' όσον χρόνο η Ένωση δεν έχει ασκήσει την αρμοδιότητά της;

([1]) ΕΕ 1998, L 139, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 31 Μαΐου 2019 — Norbert Häring κατά Hessischer Rundfunk

(Υπόθεση C-423/19)

(2019/C 288/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων, εφεσείων και αναιρεσείων: Norbert Häring

Καθού, εφεσίβλητος και αναιρεσίβλητος: Hessischer Rundfunk

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αντίκειται η αποκλειστική αρμοδιότητα την οποία έχει η Ένωση κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ στον τομέα της νομισματικής πολιτικής για τα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ, σε νομική πράξη ενός από αυτά τα κράτη μέλη η οποία προβλέπει την υποχρέωση φορέων του δημόσιου τομέα να δέχονται τραπεζογραμμάτια σε ευρώ κατά την εκπλήρωση χρηματικών υποχρεώσεων που επιβάλλονται κατά προνόμιο δημόσιας εξουσίας;

2) Περιέχει το καθορισθέν στο άρθρο 128, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, ΣΛΕΕ, στο άρθρο 16, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, του πρωτοκόλλου (αριθ. 4) για το Καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, καθώς και στο άρθρο 10, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 974/98 του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου, για την εισαγωγή του ευρώ ([1]), καθεστώς των τραπεζογραμματίων σε ευρώ ως νόμιμου χρήματος απαγόρευση για τους φορείς του δημόσιου τομέα κράτους μέλους να αρνούνται την εκπλήρωση χρηματικής υποχρεώσεως που επιβάλλεται κατά προνόμιο δημόσιας εξουσίας με τέτοια τραπεζογραμμάτια ή αφήνει το ενωσιακό δίκαιο περιθώρια για ρυθμίσεις οι οποίες αποκλείουν πληρωμές με τραπεζογραμμάτια σε ευρώ για ορισμένες επιβαλλόμενες κατά προνόμιο δημόσιας εξουσίας χρηματικές υποχρεώσεις;

3) Σε περίπτωση καταφατικής στο πρώτο ερώτημα και αποφατικής στο δεύτερο απαντήσεως:

   Μπορεί να έχει εφαρμογή νομική πράξη κράτους μέλους του οποίου νόμισμα είναι το ευρώ, εμπίπτουσα στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης για τη νομισματική πολιτική, εάν και εφ' όσον χρόνο η Ένωση δεν έχει ασκήσει την αρμοδιότητά της;

([1]) ΕΕ 1998, L 139, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 29 Μαΐου 2019 — Cabinet de avocat UR κατά Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București κ.λπ.

(Υπόθεση C-424/19)

(2019/C 288/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και εκκαλούσα: Cabinet de avocat UR

Καθών και εφεσίβλητοι: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου (σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας) ([1]) καταλαμβάνει η έννοια «υποκείμενος στον φόρο» και τα πρόσωπα που ασκούν το επάγγελμα του δικηγόρου;

2) Επιτρέπεται, βάσει της αρχής της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης, παρέκκλιση, σε μεταγενέστερη διαδικασία, από το δεδικασμένο που καλύπτει αμετάκλητη δικαστική απόφαση με την οποία κρίθηκε, κατ' ουσίαν, ότι, κατά την εφαρμογή και την ερμηνεία της εθνικής νομοθεσίας σχετικά με τον φόρο προστιθέμενης αξίας, ο δικηγόρος δεν πωλεί αγαθά, δεν ασκεί οικονομική δραστηριότητα και δεν συνάπτει συμβάσεις παροχής υπηρεσιών, αλλά συμβάσεις παροχής νομικής συνδρομής;

([1]) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofiyski rayonen sad (Βουλγαρία) στις 4 Ιουνίου 2019 — Ανώνυμη ασφαλιστική εταιρία «Bulstrad Vienna Insurance Group» AD κατά Ασφαλιστικής εταιρίας «Olympic»

(Υπόθεση C-427/19)

(2019/C 288/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski rayonen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εμγ: Ανώνυμη ασφαλιστική εταιρία «Bulstrad Vienna Insurance Group» AD

Εναγομένη: Ασφαλιστική εταιρία «Olympic»

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 630 του Kodeks za zastrahovaneto (κώδικα ασφαλειών), υπό το πρίσμα του άρθρου 274 της οδηγίας 2009/138/ΕΚ ([1]) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ), την έννοια ότι η απόφαση διοικητικής αρχής κράτους μέλους με την οποία ανακαλείται η άδεια λειτουργίας ασφαλιστικής εταιρίας και διορίζεται σε αυτήν προσωρινός εκκαθαριστής χωρίς να έχει κινηθεί διαδικασία δικαστικής εκκαθάρισης συνιστά «απόφαση να κινηθεί διαδικασία εκκαθάρισης»;

2) Πρέπει να εφαρμόζουν τα δικαστήρια των άλλων κρατών μελών, ακόμη και αν δεν προβλέπεται ρητά στο εθνικό τους δίκαιο, τις διατάξεις του άρθρου 274 της οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ), στην περίπτωση που από τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η ασφαλιστική εταιρία της οποίας ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας και στην οποία έχει διοριστεί προσωρινός εκκαθαριστής προβλέπεται ότι αναστέλλεται κάθε δικαστική διαδικασία κατά της εν λόγω εταιρίας εφόσον διοριστεί προσωρινός εκκαθαριστής;

([1]) ΕΕ 2009, L 335, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Koblenz (Γερμανία) στις 5 Ιουνίου 2019 — Remondis GmbH κατά Abfallzweckverband Rhein-Mosel-Eifel

(Υπόθεση C-429/19)

(2019/C 288/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Koblenz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα και προσφεύγουσα: Remondis GmbH

Καθού: Abfallzweckverband Rhein-Mosel-Eifel

Άλλη μετέχουσα στη διαδικασία: Landkreis Neuwied

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', της οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ [1], την έννοια ότι υφίσταται συνεργασία στην περίπτωση που ορισμένη αναθέτουσα αρχή –η οποία είναι κατά το εθνικό δίκαιο μόνη αρμόδια στην εδαφική της περιφέρεια για τη διάθεση αποβλήτων στο πλαίσιο διαδικασίας η οποία απαιτεί τη διεκπεραίωση περισσότερων επιμέρους σταδίων– αναθέτει εξ επαχθούς αιτίας σε άλλη ανεξάρτητη αναθέτουσα αρχή, η οποία είναι επίσης αρμόδια στην εδαφική της περιφέρεια για τη διάθεση αποβλήτων, ένα εκ των επιμέρους σταδίων της διαδικασίας αντί να το διεκπεραιώσει η ίδια;

[1] ΕΕ 2014, L 94, σ. 65.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Cluj (Ρουμανία) στις 3 Ιουνίου 2019 — SC C.F. SRL κατά A.J.F.P.M., D.G.R.F.P.C

(Υπόθεση C-430/19)

(2019/C 288/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: SC C.F. SRL

Καθών: A.J.F.M., D.G.R.F.P.C

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Υπό το πρίσμα της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, όπως έχει διαμορφωθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου (αποφάσεις Solvay, Sopropé Organizações de Calçado Lda e Ispas), μπορεί ή πρέπει να ακυρωθεί πράξη βεβαιώσεως φόρου που εκδόθηκε σε βάρος ιδιώτη εφόσον δεν δόθηκε στον ιδιώτη η δυνατότητα να έχει πρόσβαση στα στοιχεία με βάση τα οποία εκδόθηκε εις βάρος του η σχετική πράξη βεβαιώσεως φόρου, μολονότι στην εν λόγω πράξη αναφέρονται ορισμένα στοιχεία του διοικητικού φακέλου;

2) Αντιτίθενται οι αρχές της ουδετερότητας, της αναλογικότητας και της ισοδυναμίας στην άσκηση του δικαιώματος εκπτώσεως ΦΠΑ και φόρου εισοδήματος εταιριών εκ μέρους εταιρίας η οποία επιδεικνύει άμεμπτη φορολογική συμπεριφορά και στερήθηκε το δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου εισοδήματος εταιριών εξαιτίας της φορολογικής συμπεριφοράς των προμηθευτών της που φέρεται να είναι πλημμελής με βάση στοιχεία όπως η έλλειψη ανθρώπινων πόρων και η έλλειψη μέσων μεταφοράς, λαμβανομένου επιπλέον υπόψη ότι η φορολογική αρχή δεν παρέχει αποδεικτικά στοιχεία περί δραστηριοτήτων από τα οποία να προκύπτει φορολογική/ποινική ευθύνη των σχετικών προμηθευτών;

3) Συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης εθνική πρακτική βάσει της οποίας η άσκηση του δικαιώματος εκπτώσεως ΦΠΑ και φόρου εισοδήματος εταιριών υπόκειται στην κατοχή περαιτέρω δικαιολογητικών εγγράφων πλέον των τιμολογίων, όπως για παράδειγμα η πρόβλεψη δαπανών και η έκθεση σχετικά με την πρόοδο των εργασιών, τα οποία συνιστούν συμπληρωματικά δικαιολογητικά έγγραφα που δεν προσδιορίζονται με σαφή και ακριβή τρόπο στην εθνική φορολογική νομοθεσία;

4) Μπορεί να θεωρηθεί, δυνάμει της αποφάσεως στην υπόθεση WebMindLicenses, ότι στοιχειοθετείται φορολογική απάτη στην περίπτωση που τυχόν υποκείμενος στον φόρο προβαίνει στην απόκτηση αγαθών και υπηρεσιών από άλλον υποκείμενο στον φόρο ο οποίος τυγχάνει διαφορετικής φορολογικής μεταχειρίσεως σε σχέση με τον πρώτον;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Σουηδία) στις 18 Ιουνίου 2019 — Föreningen Skydda Skogen

(Υπόθεση C-473/19)

(2019/C 288/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Föreningen Skydda Skogen

Καθών: Länsstyrelsen i Västra Götalands län, B.A.B.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 5 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ ([1]) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ης Νοεμβρίου 2009, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών, την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική πρακτική κατά την οποία η απαγόρευση καλύπτει αποκλειστικά και μόνο όσα είδη απαριθμούνται στο παράρτημα 1 της οδηγίας 2009/147 ή διατρέχουν κάποιον κίνδυνο ή υφίστανται μακροπρόθεσμη μείωση του πληθυσμού τους;

2) Έχουν οι όροι «εκ προθέσεως θανάτωση/παρενόχληση/καταστροφή» στο άρθρο 5, στοιχεία α' έως δ', της οδηγίας 2009/147 και στο άρθρο 12, στοιχεία α' έως γ', της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ ([2]) του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική πρακτική κατά την οποία, εφόσον ο σκοπός των μέτρων είναι προδήλως διαφορετικός από τη θανάτωση ή την παρενόχληση των ειδών (όπως συμβαίνει, παραδείγματος χάριν, με τα μέτρα δασοκομίας ή χωροταξικής αναπτύξεως), προκειμένου να τύχουν εφαρμογής οι απαγορεύσεις πρέπει να συντρέχει κίνδυνος δυσμενών συνεπειών στην κατάσταση διατηρήσεως των ειδών οφειλόμενος στα εν λόγω μέτρα;

3) Σε περίπτωση που η απάντηση σε οποιοδήποτε σκέλος του δευτέρου ερωτήματος είναι ότι προκειμένου να εφαρμοσθεί η απαγόρευση θα πρέπει να αξιολογηθεί η ζημία σε επίπεδο διαφορετικό του ατομικού, πρέπει η σχετική αξιολόγηση να λαμβάνει χώρα σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες κλίμακες ή επίπεδα;

   α) σε καθορισμένο, γεωγραφικά περιορισμένο μέρος του πληθυσμού, όπως ορίζεται στο στοιχείο α', για παράδειγμα, εντός των ορίων μιας περιοχής, του κράτους μέλους ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

   β) στον τοπικό πληθυσμό (βιολογικά απομονωμένο από τους λοιπούς πληθυσμούς του είδους)·

   γ) στον οικείο μετα-πληθυσμό·

   δ) στον συνολικό πληθυσμό του είδους εντός του σχετικού βιογεωγραφικού περιφερειακού τομέα της περιοχής κατανομής του;

4) Έχει η έκφραση «βλάβη ή καταστροφή» του τόπου αναπαραγωγής των ζώων, στο άρθρο 12, στοιχείο δ', της οδηγίας 92/43, την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική πρακτική κατά την οποία, παρά τα μέτρα προφυλάξεως, διακόπτεται η διαρκής οικολογική λειτουργικότητα του οικοτόπου του οικείου είδους λόγω φθοράς, καταστροφής ή βλάβης που επέρχεται κατά τρόπο άμεσο ή έμμεσο, μεμονωμένο ή σωρευτικό, με αποτέλεσμα η απαγόρευση να εφαρμόζεται μόνον εφόσον η κατάσταση διατηρήσεως του επίμαχου είδους, σε κάποιο από τα επίπεδα που αναφέρονται στο τρίτο ερώτημα, ενδέχεται να επιδεινωθεί;

5) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα, δηλαδή αν, προκειμένου να τύχει εφαρμογής η απαγόρευση, επιβάλλεται η φθορά να αξιολογηθεί σε επίπεδο διαφορετικό από αυτό του ενδιαιτήματος, πρέπει η σχετική αξιολόγηση να γίνεται σε κάποια από τις ακόλουθες κλίμακες ή επίπεδα, ήτοι:

   α) σε καθορισμένο, γεωγραφικά περιορισμένο τμήμα του πληθυσμού, όπως ορίζεται στο στοιχείο α', για παράδειγμα, εντός των ορίων μιας περιοχής, του κράτους μέλους ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

   β) στον οικείο τοπικό πληθυσμό (βιολογικά απομονωμένο από τους λοιπούς πληθυσμούς του είδους)·

   γ) στον σχετικό μετα-πληθυσμό·

   δ) στον συνολικό πληθυσμό του είδους εντός του σχετικού βιογεωγραφικού περιφερειακού τομέα της περιοχής κατανομής του;»

Το δεύτερο και το τέταρτο από τα ερωτήματα που θέτει το mark — och miljödomstolen (δικαστήριο κτηματικών και περιβαλλοντικών διαφορών, Σουηδία) περιλαμβάνουν το ερώτημα αν η αυστηρή προστασία που προβλέπεται από τις οδηγίες παύει να ισχύει για είδη για τα οποία ο στόχος της οδηγίας (ικανοποιητική κατάσταση διατηρήσεως) έχει επιτευχθεί.

([1]) ΕΕ 2010, L 20, σ. 7.
([2]) ΕΕ 1992, L 206, σ. 7.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Σουηδία) στις 18 Ιουνίου 2019 — Naturskyddsföreningen i Härryda και Göteborgs Ornitologiska Förening

(Υπόθεση C-474/19)

(2019/C 288/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Naturskyddsföreningen i Härryda, Göteborgs Ornitologiska Förening

Καθών: Länsstyrelsen i Västra Götalands län, U.T.B.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 5 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ ([1]) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ης Νοεμβρίου 2009, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών, την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική πρακτική κατά την οποία η απαγόρευση καλύπτει αποκλειστικά και μόνο όσα είδη απαριθμούνται στο παράρτημα 1 της οδηγίας 2009/147 ή διατρέχουν κάποιον κίνδυνο ή υφίστανται μακροπρόθεσμη μείωση του πληθυσμού τους;

2) Έχουν οι όροι «εκ προθέσεως θανάτωση/παρενόχληση/καταστροφή» στο άρθρο 5, στοιχεία α' έως δ', της οδηγίας 2009/147 και στο άρθρο 12, στοιχεία α' έως γ', της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ ([2]) του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική πρακτική κατά την οποία, εφόσον ο σκοπός των μέτρων είναι προδήλως διαφορετικός από τη θανάτωση ή την παρενόχληση των ειδών (όπως συμβαίνει, παραδείγματος χάριν, με τα μέτρα δασοκομίας ή χωροταξικής αναπτύξεως), προκειμένου να τύχουν εφαρμογής οι απαγορεύσεις πρέπει να συντρέχει κίνδυνος δυσμενών συνεπειών στην κατάσταση διατηρήσεως των ειδών οφειλόμενος στα εν λόγω μέτρα;

3) Σε περίπτωση που η απάντηση σε οποιοδήποτε σκέλος του δευτέρου ερωτήματος είναι ότι προκειμένου να εφαρμοσθεί η απαγόρευση θα πρέπει να αξιολογηθεί η ζημία σε επίπεδο διαφορετικό του ατομικού, πρέπει η σχετική αξιολόγηση να λαμβάνει χώρα σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες κλίμακες ή επίπεδα;

   α) σε καθορισμένο, γεωγραφικά περιορισμένο μέρος του πληθυσμού, όπως ορίζεται στο στοιχείο α', για παράδειγμα, εντός των ορίων μιας περιοχής, του κράτους μέλους ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

   β) στον τοπικό πληθυσμό (βιολογικά απομονωμένο από τους λοιπούς πληθυσμούς του είδους)·

   γ) στον οικείο μετα-πληθυσμό·

   δ) στον συνολικό πληθυσμό του είδους εντός του σχετικού βιογεωγραφικού περιφερειακού τομέα της περιοχής κατανομής του;

4) Έχει η έκφραση «βλάβη ή καταστροφή» του τόπου αναπαραγωγής των ζώων, στο άρθρο 12, στοιχείο δ', της οδηγίας 92/43, την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική πρακτική κατά την οποία, παρά τα μέτρα προφυλάξεως, διακόπτεται η διαρκής οικολογική λειτουργικότητα του οικοτόπου του οικείου είδους λόγω φθοράς, καταστροφής ή βλάβης που επέρχεται κατά τρόπο άμεσο ή έμμεσο, μεμονωμένο ή σωρευτικό, με αποτέλεσμα η απαγόρευση να εφαρμόζεται μόνον εφόσον η κατάσταση διατηρήσεως του επίμαχου είδους, σε κάποιο από τα επίπεδα που αναφέρονται στο τρίτο ερώτημα, ενδέχεται να επιδεινωθεί;

5) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα, δηλαδή αν, προκειμένου να τύχει εφαρμογής η απαγόρευση, επιβάλλεται η φθορά να αξιολογηθεί σε επίπεδο διαφορετικό από αυτό του ενδιαιτήματος, πρέπει η σχετική αξιολόγηση να γίνεται σε κάποια από τις ακόλουθες κλίμακες ή επίπεδα, ήτοι:

α) σε καθορισμένο, γεωγραφικά περιορισμένο τμήμα του πληθυσμού, όπως ορίζεται στο στοιχείο α', για παράδειγμα, εντός των ορίων μιας περιοχής, του κράτους μέλους ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

β) στον οικείο τοπικό πληθυσμό (βιολογικά απομονωμένο από τους λοιπούς πληθυσμούς του είδους)·

γ) στον σχετικό μετα-πληθυσμό·

δ) στον συνολικό πληθυσμό του είδους εντός του σχετικού βιογεωγραφικού περιφερειακού τομέα της περιοχής κατανομής του;»

Το δεύτερο και το τέταρτο από τα ερωτήματα που θέτει το mark — och miljödomstolen (δικαστήριο κτηματικών και περιβαλλοντικών διαφορών, Σουηδία) περιλαμβάνουν το ερώτημα αν η αυστηρή προστασία που προβλέπεται από τις οδηγίες παύει να ισχύει για είδη για τα οποία ο στόχος της οδηγίας (ικανοποιητική κατάσταση διατηρήσεως) έχει επιτευχθεί.

(1) ΕΕ 2010, L 20, σ. 7.
(2) ΕΕ 1992, L 206, σ. 7.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Kammarrätten i Göteborg (Σουηδία) στις 19 Ιουνίου 2019 — Allmänna ombudet hos Tullverket κατά Combinova AB

(Υπόθεση C-476/19)

(2019/C 288/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Kammarrätten i Göteborg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Allmänna ombudet hos Tullverket

Εφεσίβλητη: Combinova AB

Προδικαστικό ερώτημα

Τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή ή την εξαγωγή, η οποία έχει γεννηθεί βάσει του άρθρου 79, αποσβέννυται κατά το άρθρο 124, παράγραφος 1, στοιχείο ια' (1), εάν έχουν παρασχεθεί στις τελωνειακές αρχές ικανοποιητικές αποδείξεις σύμφωνα με τις οποίες τα εμπορεύματα δεν έχουν χρησιμοποιηθεί ή καταναλωθεί και έχουν εξέλθει από το τελωνειακό έδαφος της Ένωσης. Έχει ο όρος «χρησιμοποιηθεί» την έννοια ότι τα εμπορεύματα έχουν μεταποιηθεί ή υποστεί βελτιώσεις σύμφωνα με τον σκοπό για τον οποίο χορηγήθηκε άδεια σε εταιρία για τα εν λόγω εμπορεύματα, ή αφορά ο όρος αυτός τη χρησιμοποίηση η οποία υπερβαίνει την εν λόγω μεταποίηση ή βελτίωση; Έχει σημασία αν η χρησιμοποίηση λαμβάνει χώρα πριν ή μετά τη γένεση της τελωνειακής οφειλής;

(1) Κανονισμός (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2013, L 269, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour du travail de Liège (Βέλγιο) στις 24 Ιουνίου 2019 — Ville de Verviers κατά J

(Υπόθεση C-483/19)

(2019/C 288/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour du travail de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών, εναγόμενος πρωτοδίκως: Ville de Verviers

Εφεσίβλητος, ενάγων πρωτοδίκως: *J*

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Απαλλάσσει το γεγονός ότι οι κοινωνικοί εταίροι, μέσω της γνωμοδοτήσεως υπ' αριθ. 1342 του Conseil national du travail (Εθνικού Συμβουλίου Εργασίας), αποφάσισαν να κάνουν χρήση της δυνατότητας εξαιρέσεως από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω συμφωνίας-πλαισίου, η οποία προβλέπεται στη ρήτρα 2, [σημείο 2], στοιχεία α' και β' της συμφωνίας αυτής, τον Βέλγο νομοθέτη από το να θεσπίσει, όσον αφορά συμβάσεις εργασίας που έχουν συναφθεί στο πλαίσιο ενός ειδικού δημόσιου ή υποστηριζόμενου από το δημόσιο προγράμματος κατάρτισης, ένταξης και επαγγελματικής επανεκπαίδευσης, σαφείς, αντικειμενικές και συγκεκριμένες διατάξεις οι οποίες διασφαλίζουν τους σκοπούς της εν λόγω συμφωνίας-πλαισίου στους εργαζομένους που προσλαμβάνονται σε αυτές τις επιδοτούμενες θέσεις εργασίας;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, ήτοι σε περίπτωση διατηρήσεως των υποχρεώσεων που ανέλαβε το Βελγικό Κράτος σε εκτέλεση της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για την εργασία ορισμένου χρόνου ([1]), αντιτίθεται η ρήτρα 5, σημείο 1, στοιχείο α', της εν λόγω συμφωνίας-πλαισίου σε εθνική ρύθμιση η οποία, όπως το άρθρο 10 του νόμου της 3ης Ιουλίου 1978 περί συμβάσεων εργασίας, επιτρέπει τη χρήση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου χωρίς να τηρούνται οι αυστηρές προϋποθέσεις της μέγιστης διάρκειας και της ανανεώσεως που καθορίζει το άρθρο 10α του ίδιου νόμου, υπό την προϋπόθεση ότι ο εργοδότης του δημόσιου τομέα αποδεικνύει την ύπαρξη «θεμιτών λόγων» οι οποίοι δεν διευκρινίζονται περαιτέρω στον εν λόγω νόμο, αλλά δικαιολογούν τη χρήση αυτή της απεριόριστης χρονικά διαδοχής συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου;

3) Ομοίως σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, συνεπάγεται η ρήτρα 5, σημείο 1, στοιχείο α', της εν λόγω συμφωνίας-πλαισίου την υποχρέωση, για το εθνικό δικαστήριο που επιλαμβάνεται διαφοράς μεταξύ εργοδότη του δημοσίου τομέα και εργαζομένου που προσελήφθη από αυτόν με διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, οι οποίες έχουν συναφθεί στο πλαίσιο διαφόρων προγραμμάτων κατάρτισης, ένταξης και επαγγελματικής επανεκπαίδευσης, να εκτιμήσει την εγκυρότητα της διαδοχής αυτής υπό το πρίσμα των «αντικειμενικών λόγων» που έχουν καθοριστεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

   Σε αυτήν την περίπτωση, μπορούν οι «θεμιτοί λόγοι» που επικαλείται ο ως άνω εργοδότης του δημοσίου τομέα να θεωρηθούν «αντικειμενικοί λόγοι» που δικαιολογούν τη διαδοχή των εν λόγω συμβάσεων ορισμένου χρόνου, χωρίς να τηρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο προαναφερθέν άρθρο 10α, με σκοπό, αφενός, την πρόληψη και την αντιμετώπιση των καταχρήσεων από τη διαδοχή συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε περιπτώσεις όπου χρησιμοποιούνται για την κάλυψη όχι προσωρινών αναγκών, αλλά πάγιων και διαρκών αναγκών κοινωνικής συνοχής στο πλαίσιο ενός ευάλωτου πληθυσμού, και, αφετέρου, να ληφθούν υπόψη οι ειδικοί σκοποί τους οποίους επιδιώκουν οι εν λόγω συμβάσεις επαγγελματικής ένταξης που συνάπτονται στο πλαίσιο της κοινωνικής πολιτικής απασχόλησης την οποία έχει αναπτύξει το Βελγικό Κράτος και η Περιφέρεια της Βαλλονίας και η οποία εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από δημόσιες επιδοτήσεις;

([1]) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 26 Ιουνίου 2019 — Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier κατά Société Fromagère du Livradois SAS

(Υπόθεση C-490/19)

(2019/C 288/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier

Αναιρεσίβλητη: Société Fromagère du Livradois SAS

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006 ([1]), και, αντιστοίχως, του κανονισμού 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012 ([2]), την έννοια ότι απαγορεύουν αποκλειστικώς τη χρήση της καταχωρισμένης ονομασίας από τρίτον ή έχουν την έννοια ότι απαγορεύουν την παρουσίαση προϊόντος προστατευόμενου με ονομασία προέλευσης, ιδίως την αναπαραγωγή του σχήματος ή της εμφάνισης που το χαρακτηρίζει, η οποία είναι ικανή να παραπλανήσει τον καταναλωτή ως προς την πραγματική καταγωγή του προϊόντος, ακόμη και αν δεν χρησιμοποιείται η καταχωρισμένη ονομασία;

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ 2006, L 93, σ. 12).
([2]) Κανονισμός (ΕΕ) 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (ΕΕ 2012, L 343, σ. 1).

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gmalieva s.r.o., Manfred Naderhirn, παρισταμένων των: Landespolizeidirektion Oberösterreich, Bezirkshauptmann von Linz-Land

(Υπόθεση C-633/17) ([1])

(2019/C 288/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 42 της 5.2.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote κατά Swissport Spain Aviation Services Lanzarote SL

(Υπόθεση C-167/18) ([1])

(2019/C 288/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 211 της 18.6.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας, υποστηριζόμενης από: το Βασίλειο του Βελγίου, τη Γαλλική Δημοκρατία

(Υπόθεση C-188/18) ([1])

(2019/C 288/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 152 της 30.4.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 13ης Ιουνίου 2019 [αίτηση του Tribunal d'instance de Sens (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X

(Υπόθεση C-562/18) ([1])

(2019/C 288/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 408 της 12.11.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Μαΐου 2019 — Apple Distribution International κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, υποστηριζόμενης από: τη Γαλλική Δημοκρατία

(Υπόθεση C-633/18 P) ([1])

(2019/C 288/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 436 της 3.12.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — British Airways plc κατά MF

(Υπόθεση C-643/18) ([1])

(2019/C 288/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 4 της 7.1.2019.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2019 [αίτηση του Okresný súd Bratislava V (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά R.B.

(Υπόθεση C-149/19) ([1])

(2019/C 288/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 148 της 29.4.2019.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 5ης Ιουνίου 2019 [αίτηση του Handelsgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — GB κατά Decker KFZ-Handels u. -Reparatur GmbH, Volkswagen AG

(Υπόθεση C-244/19) ([1])

(2019/C 288/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 182 της 27.5.2019.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2019 — NeXovation κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-353/15) ([1])

(Κρατικές ενισχύσεις — Ατομικές ενισχύσεις υπέρ του συγκροτήματος Nürburgring για την κατασκευή πάρκου ψυχαγωγίας, ξενοδοχείων και εστιατορίων καθώς και για την οργάνωση αγώνων αυτοκινήτων — Απόφαση που κηρύσσει τις ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά — Απόφαση που κρίνει ότι η επιστροφή των ενισχύσεων αυτών δεν αφορά τον νέο ιδιοκτήτη του συγκροτήματος Nürburgring — Προσφυγή ακυρώσεως — Δεν θίγεται ουσιωδώς η ανταγωνιστική θέση — Απαράδεκτο — Απόφαση που διαπιστώνει, κατόπιν προκαταρκτικής εξετάσεως, ότι δεν υπήρξε κρατική ενίσχυση — Προσφυγή ακυρώσεως — Ενδιαφερόμενο μέρος — Έννομο συμφέρον — Παραδεκτό — Προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων — Απουσία δυσχερειών που θα επέβαλλαν να κινηθεί επίσημη διαδικασία έρευνας — Καταγγελία — Πώληση των περιουσιακών στοιχείων των δικαιούχων των ενισχύσεων οι οποίες κρίθηκαν ασυμβίβαστες — Ανοιχτή, διαφανής, αμερόληπτη και άνευ όρων διαδικασία διαγωνισμού — Επιμελής και αμερόληπτη εξέταση — Υποχρέωση αιτιολόγησης)

(2019/C 288/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: NeXovation, Inc. (Hendersonville, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: αρχικώς A. von Bergwelt, F. Henkel και M. Nordmann, στη συνέχεια A. von Bergwelt και M. Nordmann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, T. Maxian Rusche και B. Stromsky)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα τη μερική ακύρωση της αποφάσεως (ΕΕ) 2016/151 της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.31550 (2012/C) (πρώην 2012/NN) που χορηγήθηκε από τη Γερμανία προς όφελος της πίστας αγώνων Nürburgring (ΕΕ 2016, L 34, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Το αίτημα κατάργησης της δίκης θα συνεξετασθεί με την ουσία της διαφοράς.*

2) *Απορρίπτει το αίτημα κατάργησης της δίκης.*

3) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

4) *Η NeXovation, Inc. φέρει τα δικαστικά της έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.*

([1]) ΕΕ C 311 της 21.9.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2019 — Ja zum Nürburgring κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-373/15) ([1])

(Κρατικές ενισχύσεις — Ατομικές ενισχύσεις υπέρ του συγκροτήματος Nürburgring για την κατασκευή πάρκου ψυχαγωγίας, ξενοδοχείων και εστιατορίων καθώς και για την οργάνωση αγώνων αυτοκινήτων — Απόφαση που κηρύσσει τις ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά — Απόφαση που κρίνει ότι η επιστροφή των ενισχύσεων αυτών δεν αφορά τον νέο ιδιοκτήτη του συγκροτήματος Nürburgring — Προσφυγή ακυρώσεως — Δεν θίγεται ουσιωδώς η ανταγωνιστική θέση — Ένωση προσώπων — Καθεστώς διαπραγματευτή — Απαράδεκτο — Απόφαση που διαπιστώνει, κατόπιν της προκαταρκτικής εξετάσεως, ότι δεν υπήρξε κρατική ενίσχυση — Προσφυγή ακυρώσεως — Ενδιαφερόμενο μέρος — Έννομο συμφέρον — Παραδεκτό — Προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων των ενδιαφερόμενων μερών — Απουσία δυσχερειών που θα επέβαλλαν να κινηθεί επίσημη διαδικασία έρευνας — Καταγγελία — Πώληση των περιουσιακών στοιχείων των δικαιούχων των ενισχύσεων οι οποίες κρίθηκαν ασυμβίβαστες — Ανοιχτή, διαφανής, αμερόληπτη και άνευ όρων διαδικασία διαγωνισμού — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρχή της χρηστής διοίκησης)

(2019/C 288/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ja zum Nürburgring eV (Nürburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς D. Frey, M. Rudolph και S. Eggerath, στη συνέχεια D. Frey και M. Rudolph, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, T. Maxian Rusche και B. Stromsky)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα τη μερική ακύρωση της αποφάσεως (ΕΕ) 2016/151 της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.31550 (2012/C) (πρώην 2012/NN) που χορηγήθηκε από τη Γερμανία προς όφελος της πίστας αγώνων Nürburgring (ΕΕ 2016, L 34, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει το αίτημα κατάργησης της δίκης.*

2) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

3) *Η Ja zum Nürburgring eV φέρει τα δικαστικά της έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.*

([1]) ΕΕ C 337 της 12.10.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Ιουλίου 2019 — Fulmen κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-405/15) ([1])

(Εξωσυμβατική ευθύνη — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων — Αποκατάσταση της ζημίας την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη η ενάγουσα συνεπεία της καταχωρίσεως της επωνυμίας της στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων κατά των οποίων ισχύουν περιοριστικά μέτρα η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Υλική ζημία — Ηθική βλάβη)

(2019/C 288/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Fulmen (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: A. Bahrami και N. Κορογιαννάκης, δικηγόροι)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: R. Liudvinaviciute-Cordeiro και M. Bishop)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του εναγομένου: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς μεν A. Aresu και D. Gauci, εν συνεχεία δε A. Aresu και R. Tricot)

Αντικείμενο

Αίτημα, βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, αποκαταστάσεως της ζημίας την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη η ενάγουσα λόγω της εκδόσεως της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2010, L 195, σ. 39), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2. του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2010, L 195, σ. 25), της αποφάσεως 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413 (ΕΕ 2010, L 281, σ. 81), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (ΕΕ 2010, L 281, σ. 1), βάσει των οποίων η επωνυμία της ενάγουσας καταχωρίσθηκε και, εν συνεχεία, εξακολούθησε να περιλαμβάνεται στους καταλόγους των προσώπων και οντοτήτων κατά των οποίων ίσχυαν τα περιοριστικά μέτρα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Υποχρεώνει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να καταβάλει στη Fulmen ποσό ύψους 50 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.*

2) *Απορρίπτει την αγωγή κατά τα λοιπά.*

3) *Η Fulmen, το Συμβούλιο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδά του.*

([1]) ΕΕ C 337 της 12.10.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 2019 — NRW. Bank κατά SRB

(Υπόθεση T-466/16) ([1])

(Προσφυγή ακυρώσεως — Οικονομική και Νομισματική Ένωση — Τραπεζική Ένωση — Ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων (ΕΜΕ) — Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΤΕ) — Καθορισμός της εκ των προτέρων εισφοράς για το 2016 — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Εκπρόθεσμο — Άρθρο 76 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Απαράδεκτο)

(2019/C 288/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: NRW. Bank (Düsseldorf, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Behrens, J. Kraayvanger και J. Seitz, εν συνεχεία J. Seitz και D. Flore, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (εκπρόσωποι: B. Meyring, S. Schelo, T. Klupsch και S. Ianc, δικηγόροι)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: K. Michoel και J. Bauerschmidt), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Steiblytė και K.-Ph. Wojcik)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως που εξέδωσε το SRB κατά την εκτελεστική σύνοδό του της 15ης Απριλίου 2016 όσον αφορά τις εκ των προτέρων εισφορές για το 2016 στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (SRB/ES/SRF/2016/06) και, αφετέρου, της αποφάσεως που εξέδωσε το SRB κατά την εκτελεστική σύνοδό του της 20ής Μαΐου 2016 περί προσαρμογής των εκ των προτέρων εισφορών για το 2016 στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης, που συμπληρώνει την απόφαση του SRB κατά την εκτελεστική σύνοδό του της 15ης Απριλίου 2016 όσον αφορά τις εκ των προτέρων εισφορές για το 2016 στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (SRB/ES/SRF/2016/13), κατά το μέτρο που οι αποφάσεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.*

2) *Καταδικάζει την NRW. Bank στα δικαστικά της έξοδα καθώς και σε εκείνα του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB).*

3) *Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 371 της 10.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 2019 — Ουγγαρία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-20/17) ([1])

(Κρατικές ενισχύσεις — Ουγγρικός φόρος επί του κύκλου εργασιών από τη μετάδοση διαφημίσεων — Προοδευτικότητα των φορολογικών συντελεστών — Έκπτωση από τη βάση επιβολής του φόρου του 50 % των μεταφερθεισών ζημιών για τις εταιρίες που δεν κατέγραψαν κέρδη το 2013 — Απόφαση που χαρακτηρίζει τα μέτρα ως ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά και διατάσσει την ανάκτησή τους — Έννοια της κρατικής ενισχύσεως — Προϋπόθεση περί επιλεκτικού χαρακτήρα)

(2019/C 288/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M.-Z. Fehér, G. Koós και E.-Zs. Tóth)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Bottka και P.-J. Loewenthal)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna, M. Rzotkiewicz, A. Kramarczyk-Szaładzińska)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως (ΕΕ) 2017/329 της Επιτροπής, της 4ης Νοεμβρίου 2016, σχετικά με το μέτρο SA.39235 (2015/C) (πρώην 2015/NN) το οποίο έθεσε σε εφαρμογή η Ουγγαρία για τη φορολογία του κύκλου εργασιών από διαφημιστικές δραστηριότητες (ΕΕ 2017, L 49, σ. 36).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση (ΕΕ) 2017/329 της Επιτροπής, της 4ης Νοεμβρίου 2016, σχετικά με το μέτρο SA.39235 (2015/C) (πρώην 2015/NN) το οποίο έθεσε σε εφαρμογή η Ουγγαρία για τη φορολογία του κύκλου εργασιών από διαφημιστικές δραστηριότητες.*

2) *Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ουγγαρία, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.*

3) *Η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.*

([1]) ΕΕ C 78 της 13.3.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2019 — adidas κατά EUIPO — Shoe Branding Europe (Απεικόνιση τριών παράλληλων λωρίδων)

(Υπόθεση T-307/17) ([1])

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει τρεις παράλληλες λωρίδες — Απόλυτος λόγος ακυρότητας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, και άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, και άρθρο 59, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Μορφή χρήσεως που δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη — Μορφή που διαφέρει από τη μορφή υπό την οποία καταχωρίστηκε το σήμα ως προς ορισμένες μη αμελητέες παραλλαγές — Αντίστροφος χρωματικός συνδυασμός»)

(2019/C 288/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: adidas AG (Herzogenaurach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. Fowler και I. Junkar, solicitors)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Rajh και H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: J. Løje, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Μαρτίου 2017 (υπόθεση R 1515/2016-2), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας σήματος μεταξύ της Shoe Branding Europe και της adidas.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Η adidas AG φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και η Shoe Branding Europe BVBA.*

3) *Η Marques φέρει τα δικαστικά έξοδά της.*

([1]) ΕΕ C 231 της 17.7.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2019 — Marriott Worldwide κατά EUIPO — AC Milan (AC MILAN)

(Υπόθεση T-28/18) ([1])

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα AC MILAN — Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης AC και AC HOTELS BY MARRIOTT και προγενέστερο εικονιστικό σήμα AC HOTELS MARRIOTT — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως — Δεν υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των σημείων — Έλλειψη αυξημένου διακριτικού χαρακτήρα του σήματος AC — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»)

(2019/C 288/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Marriott Worldwide Corp. (Bethesda, Maryland, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: A. Reid, solicitor, και S. Baran, barrister)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς E. Μαρκάκης και D. Walicka, στη συνέχεια E. Μαρκάκης και H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Associazione Calcio Milan SpA (AC Milan) (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Perani και G. Ghisletti, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Νοεμβρίου 2017 (υπόθεση R 356/2017-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Marriott Worldwide και AC Milan.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει την Marriott Worldwide Corp. στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 94 της 12.3.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2019 — Brita κατά EUIPO (Σχήμα βρύσης)

(Υπόθεση T-213/18) ([1])

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως τρισδιάστατου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σχήμα βρύσης — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»)

(2019/C 288/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Brita GmbH (Taunusstein, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. Koch Moreno, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Ιανουαρίου 2018 (υπόθεση R 1864/2017-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως τρισδιάστατου σημείου συνιστάμενου στο σχήμα βρύσης ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει την Brita GmbH στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 166 της 14.5.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 2019 — Bodegas Altún κατά EUIPO — Codorníu (ANA DE ALTUN)

(Υπόθεση T-334/18) ([1])

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ANA DE ALTUN — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα ANNA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Φήμη — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»)

(2019/C 288/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bodegas Altún, SL (Baños de Ebro, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Oria Sousa-Montes, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Palmero Cabezas και H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Codorníu, SA (Esplugues de Llobregat, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Ceballos Rodríguez και J. Güell Serra, δικηγόροι, στη συνέχεια M. Ceballos Rodríguez και E. Stoyanov Edissonov, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Μαρτίου 2018 (υπόθεση R 173/2018-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Codorníu και Bodegas Altún.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 14ης Μαρτίου 2018 (υπόθεση R 173/2018-1).*

2) *Το EUIPO φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και το ήμισυ των εξόδων της Bodegas Altún, SL.*

3) *Η Codorníu, SA φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και το ήμισυ των εξόδων της Bodegas Altún.*

(1) ΕΕ C 249 της 16.07.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2019 — Gibson Brands κατά EUIPO — Wilfer (Σχήμα κιθάρας)

(Υπόθεση T-340/18) (1)

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Τρισδιάστατο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σχήμα κιθάρας — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 59, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα διά της χρήσεως — Άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 59, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001)»)

(2019/C 288/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gibson Brands, Inc. (Νάσβιλ, Τεννεσί, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: αρχικώς K. Hughes, solicitor, A. Renck και C. Stöber, δικηγόροι, στη συνέχεια A. Renck και C. Stöber)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: P. Sipos και H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Hans-Peter Wilfer (Markeneukirchen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: O. Nilgen και A. Kockläuner, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Μαρτίου 2018 (υπόθεση R 415/2017-2), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ M. Wilfer και Gibson Brands.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει την Gibson Brands, Inc. στα δικαστικά έξοδα.*

(1) ΕΕ C 249 της 16.7.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουνίου 2019 — Pet King Brands κατά EUIPO — Virbac (SUIMOX)

(Υπόθεση T-366/18) ([1])

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SUIMOX — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ZYMOX — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Κοινοποίηση της απόφασης του τμήματος προσφυγών — Καλή πίστη και επιμέλεια του αποδέκτη — Άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος σύγχυσης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001»)

(2019/C 288/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pet King Brands, Inc. (Bartlett, Ιλλινόις, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: T. Schmidpeter και S. Bauer, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: L. Rampini και H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Virbac SA (Carros, Γαλλία) (εκπρόσωπος: D.-I. Tayer, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Μαρτίου 2018 (υπόθεση R 1835/2017-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Pet King Brands και της Virbac.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 21ης Μαρτίου 2018 (υπόθεση R 1835/2017-5), καθόσον η απόφαση αυτή αφορά τα «κτηνιατρικά προϊόντα, εξαιρουμένων των σταγόνων για αυτιά ζώων», τα «κτηνιατρικά παρασκευάσματα και προϊόντα για τη φροντίδα της υγείας των ζώων, συμπεριλαμβανομένων των αντιβιοτικών για ζώα, εξαιρουμένων των σταγόνων για αυτιά ζώων» και τα «παρασκευάσματα προς εξόντωση επιβλαβών ζώων, εξαιρουμένων των σταγόνων για αυτιά ζώων».*

2) *Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.*

3) *Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.*

([1]) ΕΕ C 276 της 6.8.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2019 — Intercept Pharma και Intercept Pharmaceuticals κατά ΕΜΑ

(Υπόθεση T-377/18) ([1])

(Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή του ΕΜΑ και περιέχουν πληροφορίες υποβληθείσες από τις προσφεύγουσες στο πλαίσιο της χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας του φαρμάκου Ocaliva — Απόφαση να χορηγηθεί σε τρίτον πρόσβαση σε έγγραφο — Εξαίρεση σχετική με την προστασία των ενδίκων διαδικασιών)

(2019/C 288/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Intercept Pharma Ltd (Μπρίστολ, Ηνωμένο Βασίλειο) και Intercept Pharmaceuticals, Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: L. Tsang, J. Mulryne, E. Amos, H. Kerr-Peterson, solicitors, και F. Campbell, barrister)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (εκπρόσωποι: αρχικώς, S. Marino, Σ. Δρόσος, A. Rusanov και T. Jabłoński, εν συνεχεία, S. Marino, Σ. Δρόσος, T. Jabłoński, R. Pita και Γ. Γαβριηλίδου)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως ASK-40399 του ΕΜΑ, της 15ης Μαΐου 2018, που χορηγεί σε τρίτον, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), πρόσβαση σε έγγραφο που περιέχει πληροφορίες υποβληθείσες στο πλαίσιο αιτήσεως για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας του φαρμάκου Ocaliva.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει τις Intercept Pharma Ltd και Intercept Pharmaceuticals, Inc. στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 311 της 3.9.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2019 — Multifit κατά EUIPO (Premiere)

(Υπόθεση T-479/18) ([1])

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Premiere — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»)

(2019/C 288/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Weber και L. Thiel, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Sesma Merino, D. Walicka και A. Söder)

Αντικείμενο

Προσφυγή για την ακύρωση της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Μαΐου 2018 (υπόθεση R 2365/2017-2), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου Premiere ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει τη Multifit Tiernahrungs GmbH στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 341 της 24.9.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιουνίου 2019 — W. Kordes' Söhne Rosenschulen κατά EUIPO (Kordes' Rose Monique)

(Υπόθεση T-569/18) ([1])

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Kordes' Rose Monique — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Σήμα που αποτελείται από ονομασία φυτικής ποικιλίας — Βασικά στοιχεία — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)

(2019/C 288/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: W. Kordes' Söhne Rosenschulen GmbH & Co KG (Klein Offenseth-Sparrieshoop, Γερμανία) (εκπρόσωπος: G. Würtenberger, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Söder)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 25ης Απριλίου 2017 (υπόθεση R 1929/2017-1), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου Kordes' Rose Monique ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 25ης Απριλίου 2017 (υπόθεση R 1929/2017-1).*

2) *Το EUIPO φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η W. Kordes' Söhne Rosenschulen GmbH & Co. KG κατά τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.*

([1]) ΕΕ C 436 της 3.12.2018.

Αγωγή της 20ής Ιουνίου 2019 — Κοινοβούλιο κατά Axa Assurances Luxembourg κ.λπ.

(Υπόθεση T-384/19)

(2019/C 288/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγον: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: E. Paladini και B. Schäfer, καθώς και C. Point και P. Hédouin, δικηγόροι)

Εναγόμενες: Axa Assurances Luxembourg SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο), Bâloise Assurances Luxembourg SA (Bertrange, Λουξεμβούργο), La Luxembourgeoise SA (Leudelange, Λουξεμβούργο), Delta Lloyd Schadenverzekering NV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες)

Αιτήματα

Το ενάγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει ότι οι ζημίες εξαιτίας υδάτων που προκλήθηκαν στο εργοτάξιο «Konrad Adenauer» Est κατά τη διάρκεια των σφοδρών υετών, στις 27 και στις 30 Μαΐου 2016, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της ασφαλιστικής σύμβασης «Κατά παντός κινδύνου εργοταξίου» που συνήφθη με τις εναγόμενες·

— κατά συνέπεια, να υποχρεώσει τις εναγόμενες να καταβάλουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποζημίωση για τις δαπάνες που αιτήθηκε, ήτοι 779 902,87 ευρώ, και ειδικότερα:

  — να υποχρεώσει την AXA Assurances Luxembourg SA να καταβάλει ποσοστό 50 % του προαναφερθέντος ποσού, ήτοι 389 951,44 ευρώ·

  — να υποχρεώσει την Bâloise Assurances Luxembourg SA να καταβάλει ποσοστό 20 % του προαναφερθέντος ποσού, ήτοι 155 980,57 ευρώ·

  — να υποχρεώσει τη La Luxembourgeoise SA να καταβάλει ποσοστό 20 % του προαναφερθέντος ποσού, ήτοι 155 980,57 ευρώ·

  — να υποχρεώσει την Delta Lloyd Schadeverzekering NV να καταβάλει ποσοστό 10 % του προαναφερθέντος ποσού, ήτοι 77 990,29 ευρώ·

  — μετά των συναφών νομίμων τόκων υπερημερίας, από τις 22 Δεκεμβρίου 2017, υπολογιζομένων με επιτόκιο ίσο προς το άθροισμα του επιτοκίου που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις πλέον πρόσφατες κύριες πράξεις αναχρηματοδότησής της συν 8 εκατοστιαίες μονάδες·

— επικουρικώς, σε περίπτωση που το πρώτο και δεύτερο αίτημα δεν γίνουν δεκτά, να υποχρεώσει τις εναγόμενες να καταβάλουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον αποζημίωση για τις ζημίες που προκλήθηκαν λόγω της παράβασης των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο Ι.13.2 της σύμβασης ασφάλισης «Κατά παντός κινδύνου εργοταξίου», ήτοι 779 902,87 ευρώ·

— να υποχρεώσει τις εναγόμενες να καταβάλουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποζημίωση για τα έξοδα πραγματογνωμοσύνης, ήτοι 16 636,00 ευρώ, και ειδικότερα:

  — να υποχρεώσει την AXA Assurances Luxembourg SA να καταβάλει ποσοστό 50 % του προαναφερθέντος ποσού, ήτοι 8 318,00 ευρώ·

  — να υποχρεώσει την Bâloise Assurances Luxembourg SA να καταβάλει ποσοστό 20 % του προαναφερθέντος ποσού, ήτοι 3 327,20 ευρώ·

  — να υποχρεώσει τη La Luxembourgeoise SA να καταβάλει ποσοστό 20 % του προαναφερθέντος ποσού, ήτοι 3 327,20 ευρώ

  — να υποχρεώσει τη Delta Lloyd Schadeverzekering NV να καταβάλει ποσοστό 10 % του προαναφερθέντος ποσού, ήτοι 1 663,60 ευρώ·

  — μετά των συναφών νομίμων τόκων υπερημερίας, από τις 22 Δεκεμβρίου 2017, υπολογιζομένων με επιτόκιο ίσο προς το άθροισμα του επιτοκίου που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις πλέον πρόσφατες κύριες πράξεις αναχρηματοδότησής της συν 8 εκατοστιαίες μονάδες·

— να καταδικάσει τις εναγόμενες στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής του, όσον αφορά το κύριο αίτημά της, το ενάγον προβάλλει έναν μόνον ισχυρισμό, τον οποίον αντλεί από το δικαίωμά του για κάλυψη του ασφαλιστικού κινδύνου που επήλθε τον Μάιο του 2016. Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, το ενάγον υποστηρίζει ότι οι ρήτρες αποκλεισμού από την ασφαλιστική κάλυψη τις οποίες επικαλούνται οι εναγόμενες δεν ασκούν επιρροή εν προκειμένω. Συναφώς, προβάλλει τα κάτωθι επιχειρήματα.

— Η ρήτρα αποκλεισμού από την ασφαλιστική κάλυψη που αφορά πλημμύρα ερμηνεύτηκε εσφαλμένως από τις εναγόμενες. Από το γενικό πλαίσιο και τις διατάξεις του συμβολαίου προκύπτει ότι με τον όρο «πλημμύρα» νοείται φυσικός κατακλυσμός, και όχι η εισροή ύδατος σε χώρο που κανονικά είναι στεγνός.

— Η ρήτρα αποκλεισμού από την ασφαλιστική κάλυψη που αφορά κάθε είδους φυσικό κατακλυσμό δεν είναι εφαρμοστέα. Οι φυσικοί κατακλυσμοί απαριθμούνται περιοριστικά στη σύμβαση και οι σφοδρές βροχοπτώσεις, όπως αυτές του Μαΐου 2016, δεν εμπίπτουν στην εν λόγω έννοια.

— Η ρήτρα αποκλεισμού από την ασφαλιστική κάλυψη που αφορά ανεπάρκεια της αποχέτευσης ερμηνεύθηκε εσφαλμένως από τις εναγόμενες. Οι διατάξεις της σύμβασης κάνουν λόγο για ανεπάρκεια της αποχέτευσης υπό την έννοια της ανεπάρκειας του δημοσίου δικτύου αποστράγγισης των υδάτων.

— Η ρήτρα αποκλεισμού από την ασφαλιστική κάλυψη που αφορά τις ζημίες οι οποίες είναι, υπό κανονικές συνθήκες, προβλέψιμες ή αναπόφευκτες ή οφείλονται σε μη τήρηση των κανόνων της τέχνης είναι ανίσχυρη ή, εν πάση περιπτώσει, δεν τυγχάνει εφαρμογής εν προκειμένω.

— Η ρήτρα αποκλεισμού την οποία επικαλούνται οι εναγόμενες δεν πληροί την προβλεπόμενη στο λουξεμβουργιανό δίκαιο προϋπόθεση σύμφωνα με την οποία οι περιπτώσεις βαριάς αμέλειας οι οποίες εξαιρούνται από την ασφαλιστική κάλυψη πρέπει να ορίζονται ρητώς και περιοριστικώς στη σύμβαση.

— Τα πραγματικά περιστατικά που θα θεμελίωναν δυνατότητα εφαρμογής μιας τέτοιας ρήτρας δεν αρκούν για να αποδείξουν ούτε το αναπόφευκτο της ζημίας ούτε τη μη τήρηση των κανόνων της τέχνης εκ μέρους των ασφαλισμένων.

Προς στήριξη του επικουρικώς προβαλλόμενου αιτήματος του, το ενάγον προβάλλει έναν μόνον ισχυρισμό τον οποίον αντλεί από παραβίαση των διαδικαστικών υποχρεώσεων της σύμβασης, λόγω της πρόωρης διακοπής της διενέργειας πραγματογνωμοσύνης.

Προσφυγή-αγωγή της 24ης Ιουνίου 2019 — CQ κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση T-386/19)

(2019/C 288/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: CQ (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)
Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
— να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη, συμπεριλαμβανομένης της περιεχομένης σε αυτή ενστάσεως περί ελλείψεως νομιμότητας·

— κατά συνέπεια:

— να ακυρώσει την κοινοποιηθείσα στις 15 Απριλίου 2019 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 11ης Απριλίου 2019, περί χαρακτηρισμού ποσού ύψους 153 407,58 ευρώ ως αχρεώστητης καταβολής και περί ανακτήσεως του εν λόγω ποσού των 153 407,58 ευρώ (πλέον τόκων με επιτόκιο 3,5 % από τις 31 Μαΐου 2019)·

— εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να ακυρώσει τις δύο αποφάσεις της 4ης και 7ης Ιουνίου 2019 του υπολόγου του Ελεγκτικού Συνεδρίου·

— κατά συνέπεια, να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να επιστρέψει το ποσό των 153 495,84 ευρώ [153 407,58 ευρώ (κεφάλαιο) προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας, ύψους 88,26 ευρώ, που καταλογίστηκαν στον προσφεύγοντα-ενάγοντα] πλέον τόκων υπερημερίας με επιτόκιο 3,5 % μέχρι πλήρους εξοφλήσεως·

— να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη την οποία υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων·

— να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παρατυπία της έρευνας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και της τελικής εκθέσεώς της.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται, κατά πρώτον, έλλειψη ασκήσεως εκ μέρους του καθού-εναγομένου της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει ιδίως ως διατάκτης, κατά δεύτερον, παράβαση της υποχρεώσεώς του να αποδείξει την κατηγορία εις βάρος του προσφεύγοντος-ενάγοντος, και, κατά τρίτον, παράβαση της υποχρεώσεώς του αιτιολογήσεως.

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της διαδικασίας.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς και ύπαρξη προδήλων σφαλμάτων εκτιμήσεως.

5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής σύμφωνα με την οποία η ποινική διαδικασία συνεπάγεται αναστολή της διοικητικής διαδικασίας.

6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ 2012, L 298, σ. 1), ή του άρθρου 94 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ 2018, L 193, σ. 1).

Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2019 — DF και DG κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-387/19)

(2019/C 288/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: DF και DG (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Blot, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη,

κατά συνέπεια:

— να ακυρώσει τις αποφάσεις με τις οποίες η ΕΤΕπ αρνήθηκε να καταβάλει στον DF και στον DG την αποζημίωση εγκατάστασης κατά την επιστροφή τους από τα εξωτερικά γραφεία (αποφάσεις που εκδόθηκαν στις 6 Μαρτίου 2018 και 28 Φεβρουαρίου 2019 αντιστοίχως)·

— στο μέτρο που απαιτείται, να ακυρώσει τις αποφάσεις της 19ης Μαρτίου 2019 (για τον DF) και της 27ης Μαρτίου 2019 (για τον DG) με τις οποίες η ΕΤΕπ έκρινε ότι δεν συντρέχει λόγος να κινηθεί η διαδικασία συμβιβασμού, με την αιτιολογία ότι οι αντιρρήσεις τους είναι προδήλως αβάσιμες («manifestly unfounded») ·

— στο μέτρο που απαιτείται, να ακυρώσει τις αποφάσεις της 14ης Ιουνίου 2019 οι οποίες επικυρώνουν την άρνηση καταβολής της αποζημίωσης εγκατάστασης·

— να καταδικάσει την καθής να καταβάλει σε καθέναν από τους προσφεύγοντες την αποζημίωση εγκατάστασης, πλέον τόκων υπερημερίας υπολογιζόμενων βάσει του επιτοκίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας προσαυξημένου κατά δύο μονάδες, μέχρι πλήρους εξοφλήσεως·

— να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ), ερμηνεύοντας τα άρθρα 5 και 17 του παραρτήματος VII του κανονισμού του προσωπικού της ΕΤΕπ, παρέβη τα άρθρα αυτά, καθόσον η νέα ερμηνεία του κανόνα που προβλέπουν οι εν λόγω διατάξεις δεν συνάδει με τον σκοπό που ο εν λόγω κανόνας φέρεται να επιδιώκει.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων, προσβολή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, μη πρόβλεψη μεταβατικού καθεστώτος, καθώς και παραβίαση της αρχής χρηστής διοικήσεως και παράβαση του καθήκοντος μέριμνας.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής απαγορεύσεως των διακρίσεων.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 41 του κανονισμού του προσωπικού της ΕΤΕπ.

Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2019 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-399/19)

(2019/C 288/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωποι: E. Buczkowska και M. Trepka, radcy prawni)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 17ης Απριλίου 2019 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 102 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση AT.40497 — Τιμές του πολωνικού φυσικού αερίου, με την οποία περατώνεται η διαδικασία AT.40497 σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 του Συμβουλίου, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ ([1]), και απορρίπτεται η αίτηση που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 9 Μαρτίου 2017 (στο εξής: καταγγελία της PGNiG).

  Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης κατά το μέρος που αφορά τις αιτιάσεις της καταγγελίας της PGNiG σχετικά με:

  (i) τον περιορισμό των προμηθειών φυσικού αερίου σε πελάτες σε ορισμένα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της προσφεύγουσας, κατά τη χειμερινή περίοδο 2014/2015 και

  (ii) την εξάρτηση της εκ μέρους της προσφεύγουσας σύναψης σύμβασης συμπληρωματικής προμήθειας φυσικού αερίου από την επίτευξη της ανάληψης δεσμεύσεων μη συνδεόμενων με τη σύμβαση οι οποίες αφορούσαν, μεταξύ άλλων, τον αυξημένο έλεγχο επί του αγωγού φυσικού αερίου Jamal.

  Επικουρικώς, σε περίπτωση που το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι δεν είναι δυνατή η μερική ακύρωση της απόφασης, η προσφεύγουσα ζητεί να ακυρωθεί η απόφαση στο σύνολό της·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση κατά κατάχρηση εξουσίας συνιστάμενη στο ότι:

(i) η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση με την οποία ορίζεται de facto ότι το άρθρο 102 ΣΛΕΕ δεν έχει εφαρμογή στις αντίθετες προς τον ανταγωνισμό πρακτικές της PJSC Gazprom και της Gazprom Export LLC λαμβανομένης υπόψη της ύπαρξης κρατικού εξαναγκασμού οφειλόμενου στο εθνικό δίκαιο της Ρωσικής Ομοσπονδίας, στηρίχθηκε δε σε εσφαλμένη νομική βάση, ήτοι στο άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 773/2004, σε συνδυασμό με το άρθρο 102 ΣΛΕΕ, αντί να στηριχθεί στο άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] ([2]), σε συνδυασμό με το άρθρο 102 ΣΛΕΕ, δηλαδή χωρίς να συνεκτιμήσει τις τοποθετήσεις των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

(ii) η διαδικασία AT.40497 κινήθηκε και διενεργήθηκε με σκοπό τον περιορισμό του δικαιώματος ακρόασης της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της διεξαγόμενης δυνάμει του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και του άρθρου 54 της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο διαδικασίας στην υπόθεση AT.39816 — Προμήθειες φυσικού αερίου από αγορές προηγούμενου σταδίου στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, παρέβη προδήλως το άρθρο 102 ΣΛΕΕ προβαίνοντας σε εσφαλμένη ερμηνεία της διάταξης αυτής και διαπιστώνοντας ότι μια επιχείρηση μπορεί λυσιτελώς να επικαλεστεί την προϋπόθεση περί «κρατικού καταναγκασμού» οφειλόμενου στο εθνικό δίκαιο τρίτου κράτους, μη αποτελούντος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του ΕΟΧ, ως προϋπόθεση που απαλλάσσει την εν λόγω επιχείρηση από την ευθύνη για αντίθετη προς τον ανταγωνισμό πρακτική.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, προσέβαλε προδήλως το δικαίωμα ενημέρωσης και ακρόασης της προσφεύγουσας που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, και στο άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 773/2004, στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ και στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, λόγω του ότι δεν διαβίβασε στην προσφεύγουσα την πληροφορία ότι η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη, ως λόγο απόρριψης της καταγγελίας της PGNiG σχετικά με τα ζητήματα που συνδέονταν με τον αγωγό φυσικού αερίου Jamal, το εθνικό δίκαιο Ρωσικής Ομοσπονδίας καθώς και λόγω του ότι δεν διαβίβασε στην προσφεύγουσα όλα τα βασικά έγγραφα που αφορούσαν το ζήτημα αυτό, πράγμα που είχε ως αποτέλεσμα την παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, παρέβη προδήλως το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 773/2004 και το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, καθόσον δεν εξέτασε επιμελώς όλα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που προβλήθηκαν με την καταγγελία της PGNiG και παρέθεσε αιτιολογία η οποία δεν παρέσχε στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να προβεί σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο της άσκησης της εξουσίας εκτίμησης της Επιτροπής, πράγμα που είχε ως αποτέλεσμα την παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, παρέβη προδήλως το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 773/2004, σε συνδυασμό με το άρθρο 102 ΣΛΕΕ, καθόσον υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως συνιστάμενη στο ότι:

(i) διαπίστωσε ότι η απόφαση του προέδρου της Urzad Regulacji Energetyki (ρυθμιστικής αρχής ενέργειας της Πολωνίας), της 19ης Μαΐου 2015 (αριθ. DRG-4720-2(28)/2014/2015/6154/KF) αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο δυνάμενο να επιβεβαιώσει την αιτίαση σχετικά με τη σύναψη σύμβασης εκμετάλλευσης του αγωγού φυσικού αερίου Jamal,

(ii) προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση της φύσης των περιορισμών στις προμήθειες φυσικού αερίου από τη Gazprom κατά τη χειμερινή περίοδο 2014/2015.

([1]) ΕΕ L 123 της 27.4.2004, σ. 18.
([2]) ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σ. 1.

Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2019 — Brillux κατά EUIPO — Synthesa Chemie (Freude an Farbe)

(Υπόθεση T-401/19)

(2019/C 288/71)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Schiffer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Synthesa Chemie GesmbH (Perg, Αυστρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Αίτηση επέκτασης της προστασίας της διεθνούς καταχώρισης του εικονιστικού σήματος Freude an Farbe σε κίτρινο, πορτοκαλί, κόκκινο, ροζ, μωβ, μπλε, τυρκουάζ, σκούρο πράσινο, ανοικτό πράσινο και ανθρακί χρώμα με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 316 673 αίτηση επέκτασης της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Μαρτίου 2019 στην υπόθεση R 1498/2018-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2019 — Brillux κατά EUIPO — Synthesa Chemie (Freude an Farbe)

(Υπόθεση T-402/19)

(2019/C 288/72)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Schiffer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Synthesa Chemie GesmbH (Perg, Αυστρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Αίτηση επέκτασης της προστασίας της διεθνούς καταχώρισης του εικονιστικού σήματος Freude an Farbe με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 316 404 αίτηση επέκτασης της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Μαρτίου 2019 στην υπόθεση R 1434/2018-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2019 — Cocilovo κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-406/19)

(2019/C 288/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luigi Cocilovo (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κηρύξει ανυπόστατη ή να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων πληροφορήθηκε, διά της προσβαλλόμενης ανακοίνωσης, ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σε σύνταξη γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβεβλημένου ποσού με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της συντάξεως·

— να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης του ποσού και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις πρωτοβουλίες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι απαραίτητες για τη διασφάλιση της άμεσης και στο ακέραιο αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής συντάξεων·

— να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρεμφερείς με τους προβαλλόμενους στην υπόθεση T-389/19, Coppo Gavazzi κατά Κοινοβουλίου.

Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2019 — Speroni κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-407/19)

(2019/C 288/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Francesco Enrico Speroni (Brusto Arsizio, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κηρύξει ανυπόστατη ή να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων πληροφορήθηκε, διά της προσβαλλόμενης ανακοίνωσης, ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σε σύνταξη γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβεβλημένου ποσού με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της συντάξεως·

— να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης του ποσού και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις πρωτοβουλίες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι απαραίτητες για τη διασφάλιση της άμεσης και στο ακέραιο αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής συντάξεων·

— να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρεμφερείς με τους προβαλλόμενους στην υπόθεση T-389/19, Coppo Gavazzi κατά Κοινοβουλίου.

Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2019 — Mezzaroma κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-408/19)

(2019/C 288/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Roberto Mezzaroma (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Merola και L. Florio, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κηρύξει ανυπόστατη ή να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων πληροφορήθηκε, διά της προσβαλλόμενης ανακοίνωσης, ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σε σύνταξη γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβεβλημένου ποσού με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της συντάξεως·

— να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης του ποσού και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις πρωτοβουλίες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι απαραίτητες για τη διασφάλιση της άμεσης και στο ακέραιο αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής συντάξεων·

— να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρεμφερείς με τους προβαλλόμενους στην υπόθεση T-389/19, Coppo Gavazzi κατά Κοινοβουλίου.

Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2019 — Di Meo κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-409/19)

(2019/C 288/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Maria Di Meo (Cellole, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κηρύξει ανυπόστατη ή να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία η προσφεύγουσα πληροφορήθηκε, διά της προσβαλλόμενης ανακοίνωσης, ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σε σύνταξη γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβεβλημένου ποσού με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της συντάξεως·

— να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης του ποσού και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις πρωτοβουλίες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι απαραίτητες για τη διασφάλιση της άμεσης και στο ακέραιο αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής συντάξεων·

— να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρεμφερείς με τους προβαλλόμενους στην υπόθεση T-389/19, Coppo Gavazzi κατά Κοινοβουλίου.

Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2019 — Di Lello Finuoli κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-410/19)

(2019/C 288/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Giuseppe Di Lello Finuoli (Παλέρμο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κηρύξει ανυπόστατη ή να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων πληροφορήθηκε, διά της προσβαλλόμενης ανακοίνωσης, ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σε σύνταξη γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβεβλημένου ποσού με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της συντάξεως·

— να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης του ποσού και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις πρωτοβουλίες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι απαραίτητες για τη διασφάλιση της άμεσης και στο ακέραιο αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής συντάξεων·

— να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρεμφερείς με τους προβαλλόμενους στην υπόθεση T-389/19, Coppo Gavazzi κατά Κοινοβουλίου.

Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2019 — CupoNation κατά EUIPO (Cyber Monday)

(Υπόθεση T-494/19)

(2019/C 288/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CupoNation GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: L. Ullmann, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Cyber Monday σε χρώμα κοραλλί και μαύρο — Υπ' αριθ. 17 020 851 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Απριλίου 2019 στην υπόθεση R 1798/2018-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

— Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

— Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2019 — Ρουμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-495/19)

(2019/C 288/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ρουμανία (εκπρόσωποι: C. Canțăr, E. Gane και R. Haţieganu)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2019/721 της Επιτροπής, της 30ής Απριλίου 2019, σχετικά με την προτεινόμενη πρωτοβουλία πολιτών με τίτλο «Πολιτική συνοχής για την ισότητα των περιφερειών και τη διατήρηση των ιδιαίτερων πολιτιστικών χαρακτηριστικών τους»·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011, όσον αφορά τις αρμοδιότητες της ΕΕ όπως αυτές έχουν καθοριστεί από τις Συνθήκες της Ένωσης

   — Η Ρουμανία προβάλλει ότι δεν υφίσταται νομικό έρεισμα στις Συνθήκες ώστε να δύναται η Επιτροπή να υποβάλει πρόταση νομοθετικής πράξεως προς τον σκοπό που επιδιώκουν οι διοργανωτές της προτάσεως «Πολιτική συνοχής για την ισότητα των περιφερειών και τη διατήρηση των ιδιαίτερων πολιτιστικών χαρακτηριστικών τους». Η προαναφερθείσα πρόταση κείται προδήλως πέραν της αρμοδιότητας του εν λόγω θεσμικού οργάνου της Ένωσης να υποβάλει πρόταση νομοθετικής πράξεως για την εφαρμογή των Συνθηκών, υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ

   — Η Ρουμανία προβάλλει ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, δεν δύναται να περιοριστεί στην απλή ενημέρωση των διοργανωτών σε σχέση με τα στοιχεία του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 211/2011, ήτοι τους λόγους αρνήσεως καταχωρίσεως της πρωτοβουλίας και όλα τα ένδικα βοηθήματα που οι διοργανωτές έχουν στη διάθεσή τους.

   — Στο πλαίσιο αυτό, η Ρουμανία προβάλλει ότι η αιτιολογία της αποφάσεως (ΕΕ) 2019/721 είναι προδήλως ανεπαρκής. Η προδήλως ανεπαρκής αιτιολογία έχει ως συνέπεια τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα να μην γνωρίζουν τι αποφασίστηκε σχετικά με την καταχώριση της προτεινόμενης πρωτοβουλίας και να αντιδράσει αναλόγως, και το Γενικό Δικαστήριο να μην δύναται να ασκήσει τον προβλεπόμενο έλεγχο νομιμότητας της αποφάσεως.

Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2019 — Coravin κατά EUIPO — Cora (CORAVIN)

(Υπόθεση T-500/19)

(2019/C 288/80)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Coravin, Inc. (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: F. Valentin, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Cora (Marne-la-Vallée, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CORAVIN — Υπ' αριθ. 11 363 496 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Απριλίου 2019 στην υπόθεση R 2385/2016-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να απορρίψει εξ ολοκλήρου την προσφυγή για την κήρυξη ακυρότητας που άσκησε η εταιρία Cora στις 25 Νοεμβρίου 2014·

— κατά συνέπεια, να διατηρήσει εν ισχύ το υπ' αριθ. 11 363 496 σήμα CORAVIN για όλα τα προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 21, ήτοι τα εξής: «*πώματα για τη ρύθμιση της ροής οίνου· διατάξεις πρόσβασης για φιάλες οίνου· συστήματα για τη συντήρηση οίνου· μικρά σκεύη και δοχεία οικιακής ή μαγειρικής χρήσης, προοριζόμενα όλα για χρήση με οίνο*»·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 5ης Ιουλίου 2019 — Global Brand Holdings κατά EUIPO (XOXO)

(Υπόθεση T-503/19)

(2019/C 288/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Global Brand Holdings LLC (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: D. de Marion de Glatigny, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης XOXO — Υπ' αριθ. 17 086 951 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Απριλίου 2019 στην υπόθεση R 1413/2018-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι

— Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

— Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως·

— Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2019 — Workspace Group κατά EUIPO — Technopolis (UMA WORKSPACE)

(Υπόθεση T-506/19)

(2019/C 288/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Workspace Group plc (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: N. Hine, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Technopolis Oyj (Oulu, Φινλανδία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης UMA WORKSPACE — Υπ' αριθ. 16 443 111 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Μαΐου 2019 στην υπόθεση R 1910/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να κάνει δεκτή την ανακοπή·

— να απορρίψει την αίτηση καταχωρίσεως·

— να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

— Παράβαση του άρθρου 8 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής·

— Παράβαση του άρθρου 27 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής·

— Παράβαση του άρθρου 95(1) του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

— Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL